

Sreda, 4. decembar 2002.

Svedok C- 061 (Milan Babić)

(privatna sednica, odlukom Pretresnog veća otvorena za javnost)

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.24 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Kasnimo, ako sam dobro shvatio, zbog građevinskih radova u Pritvorskoj jedinici (Detention Unit) i zakasnelog dolaska optuženog. Zato ćemo danas da zasedamo do 14.00 kako bi nadoknadili nešto od vremena koje smo izgubili. Pauze će biti uobičajne dužine i u uobičajno vreme. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li se ja dobro sećam da je na javnoj sednici bilo reči o tome da je ministar odbrane Srbije general Simović postavio, odnosno dao predlog za komandanta TO Krajine generala Iliju Đujića? Mislim da je to bilo na javnoj sednici.

SUDIJA MEJ: Da.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E onda dozvolite samo da postavim jedno pitanje ne navodeći ime svedoka, držeći se svog obećanja da ne pravim taj proboj u zaštitu. Dobio sam, ovo ćete moći da prevedete pa da vidite u celini, dobio sam izjavu preko faksa pisanu rukom koju je potpisao upravo general-potpukovnik u penziji Ilija Đujić. Ja vam je neću celu čitati, inače bih teško pročitao ovaj rukopis, ali on kaže: "U jednom od mojih boravaka u Knjini posetio me u rodnoj kući C-061" i navodi njegove funkcije, a onda kaže: "Kod mene u rodnoj kući C-061 me je zamolio da prihvatim dužnost komandanta SAO Krajine i da formiram odbrambenu strukturu" i tako dalje. Ja vam dajem ovu izjavu koja pokazuje da očigledno ovaj tobožnji svedok govori neistinu i ...

SUDIJA MEJ: Pitanje je za njega, radi se o njegovom svjedočenju, a ne o izjavi. Svedoče C-061, čuli ste ovo šta je maločas pročitano. Ova osoba navodi da vas je Đujić posetio i da ste ga vi zamolili da prihvati dužnosti komandanta i da uspostavi obrambenu strukturu. Da li se tako nešto uopšte dogodilo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), iz ovoga što sam pročitao nije svedok, nije svedoka posetio general Đujić nego je svedok posetio generala Đujića u njegovoj rodnoj kući.

SUDIJA MEJ: U redu, u redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, on je otišao kod njega da ga zamoli to.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Sljedeće je tačno. Poznao sam generala Đujića i prije imenovanja i sretao se sa njim. Između ostalog, ne znam tačno kad, posjetio sam i kuću koju je on obnavljao u svom rodnom selu, a dolazio je kod mene i u kancelariju. A imenovanje generala Đujića za komandanta Teritorijalne odbrane SAO Krajine bilo je onako kako sam ja opisao, na onaj način kako sam opisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li može da se ovaj papir uvrsti gospodine Mej, u vašu dokumentaciju ili ne?

SUDIJA MEJ: Ne, gospodine Miloševiću i to iz razloga koji su vam već objašnjeni kada ste ranije prezentirali izjave, odnosno dokumente osoba van koje nisu u sudnici. Jedini način da se to obradi jeste da pozovete tog svedoka. Naime, to nije svjedočenje, to je samo izjava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I još jedno da račistimo pre nego što nastavimo sa pitanjima tamo gde sam stao. Juče ste rekli da ne znate ništa o onom novcu koji je prikupljen u dijaspori, onoj jednoj tranši od 169.417 dolara i da vam to nije predato. Je li tako, jesam vas ja dobro razumeo?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Rekao sam da ja nikad nisam primio na ruke tu količinu novca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Bilo je situacija kada su preko mene ljudi iz dijaspore stupali u kontakt sa direktorom "Srpske Radio televizije" ili na drugi način, sjećam se, na taj način donosili novac. A da sam ja primio toliki novac, ja se apsolutno toga ne sjećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda vas molim samo da komentarišete ovu zabelešku, ona je vrlo kratka. To je zabeleška koju je napravio ministar finansija Republike Srpske Krajine i potpisao je, Ratko Veselinović, to je njegova zabeleška. U njoj kaže: "Krajem 1994. godine Ministarstvo finansija, odnosno ministru finansija", skrećem pažnju gospodine Mej da neću pročitati ime, ali vi ćete moći da vidite, "Ministarstvu finansija, odnosno ministru finansija Ratku Veselinoviću predat je spisak naših građana iz dijaspore koji su sakupili određenu novčanu pomoć kojom su željeli da pomognu svom narodu. Prilikom predaje ovog spiska zatraženo je da se proverí da li je izvršena uplata ovih sredstava na račun budžeta Republike Srpske Krajine ili budžeta Skupštine opštine Knin pošto su sredstva po izjavi predstavnika ovih građana predata", i onda se kaže funkcija i ime C-061 "u iznosu od 169.417 američkih dolara. Proverom Ministarstva finansija preko deviznog inspektora se utvrdilo da nije bilo nikakve uplate sredstava ni na račun budžeta Narodne banke Republike Srpske Krajine, ni na račun budžeta Skupštine opštine Knin. U deviznom inspektoratu je pokrenut postupak protiv", pa se navodi ime C-061, ali pošto se radilo o ...

prevodioci: Molim vas malo sporije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Pošto je tada bila njegova funkcija, odnosno zbog njegove funkcije postupak je vođen u tajnosti. Postupak je pokrenuo devizni inspektorat, a vodio ga je inspektor Vladimir Velebit koji je na čudan način ubijen u Republici Srpskoj Krajini i zbog toga je i sačinjena ova zabilješka". I potpis "Ratko Veselinović, ministar finansija Republike Srpske Krajine". Pošto ovo nije nikakva, kako bih rekao, izjava svedoka već zabeleška napravljena povodom ovoga što sam citirao, pretpostavljam da bar to možete da primite kao dokazni predmet. Ako i to ne možete, ostaviću na stranu.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, kojeg je datuma ta zabeleška?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nemam ovde, na ovome nema datuma.

SUDIJA MEJ: Da vidimo dokument. Dok čekamo na dokument, molim vas da nas podsetite koji je broj dokaznog predmeta ove zbirke, odnosno spiska koji je na kraju postao dokazni predmet. Da, D-63, tako je.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: U redu je, ovaj dokument nosi datum iz kojeg se vidi da je poslat faksom, kao što su nam rekli evo upravo sada iz Sekretarijata (Registry), datum je decembar 1999. godine. Zatim postoji još jedan skorašnji datum, novembar ove godine. Ali, u svakom slučaju mislim da ćemo da ga usvojimo, naravno uz ogradu, jer Tužilaštvo ima pravo prigovora. Koji će broj to da bude, molim vas?

sekretar: Biće to dokaz Odbrane broj 64, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Možda bi svedok trebalo da ga vidi pre nego što ga prokomentariše. Gospodine C-061, molim vas pogledajte na trenutak dokument.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Dok svedok ovo čita, mi ulažemo prigovor na dopustivost dokumenta, jer to je zapravo samo izjava osobe koja ga je potpisala i koja je objasnila nešto šta se dogodilo pre nekoliko godina. Zapravo, to je samo jedna pisana izjava o činjenicama iz tog vremena. Data je 1999. godine, a kao što smo već videli, isti datum nalazi se i na listi koja je poslana faksom. Dakle, ponovo, reč je samo o izjavi.

SUDIJA MEJ: Budući da nemamo prevod, teško nam je da prosudimo o čemu se radi. Mi ćemo dokument da usvojimo, ali uz rezerve, dakle, moći ćete da iznesete usmene argumente kada dobijemo prevod. Da, gospodine C-061, pročitali ste dokument, možete li da nam date komentar?

SVEDOK C-061: Ja za ovo, ja ne znam ništa o ovome. Ja sam rekao da se jedino sećam da su neka sredstva iz inostranstva od dijaspore bila predata u mom stanu direktoru "Srpske Radio televizije", tačno ne sjećam se u kom iznosu, a o ovome ne znam.

SUDIJA MEJ: Da li je to istina, koliko je vama poznato?

SVEDOK C-061: Iz ovih navoda, ovo što piše ovde ne. Ja se toga ne sećam apsolutno.

SUDIJA MEJ: Hvala. Neka se dokument vrati, osim ako nemate još pitanja u vezi s dokumentom, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam pročitao ceo dokument i on ima dovoljno podataka, nemam šta dalje da pitam. Samo nisam razumeo odgovor koji ste dali, da je dato, da je novac dat u vašem stanu. Dakle, novac iz dijaspore je dat u vašem stanu direktoru Televizije. Koje televizije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne radi se o ovom novcu već o jednom iznosu za "Srpsku televiziju" televiziju u Kninu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako se zvao taj direktor "Srpske televizije" u Kninu, taj kome je dat novac?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Lazar Macura.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Lazar Macura? Znači on je u vašem stanu primio novac ali ne ovaj iznos koji se ovde pominje?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne ovaj novac nego drugom prilikom, znači ne u vezi ovoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta znači da je, šta je bila prva prilika ako je to bila druga prilika?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je povodom, primio je povodom neke donacije za "Srpsku radio televiziju", ja se tačno ne sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi tvrdite da vi nikad niste primili novac od Srba iz dijaspore namenjen pomoći narodu Krajine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Primio sam 5.000 dolara, čovjek po imenu Prica mi je u prisustvu Bore Rašua i Časlava Očića dao 5.000 američkih dolara, donaciju od, rekao je Momčila Đujića i tražio je da potpišem zahvalnicu. Ja sam taj novac dao Bori Rašua i Časlavu Očiću za finansiranje predstavništva vlade u Beogradu. Od dijaspore sam dobio podršku za izbore moje stranke, otprilike oko 7.000, mislim kanadskih dolara. Znači, i dobio sam od nekih ljudi ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je bio Časlav Očić u to vreme kad je, u vreme kad je razmatran Vensov plan (Vance Plan)?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Časlav Očić je bio ministar spoljnih poslova Vlade Istočne Slavonije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate njegovog teksta u novinama u kome je napisao kako je mene Sajrus Vens (Cyrus Vance) podmitio sa 120 miliona dolara da prihvatim Vensov plan? Je l' se sećate možda toga?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Mislim, to je samo jedna od sitnica koja je bila upućena na moju adresu tada, ali da idemo dalje u vezi sa ovim događajima o kojima, kako se vidi juče, vi vrlo malo znate, pogotovo 1990. godine. Da li ste vi išta znali o ilegalnom naoružavanju paravojnih formacija u Hrvatskoj, pre svega predstavnika, odnosno pripadnika HDZ-a i svih onih formacija koje sam vam juče citirao pa da sada ne pominjem ponovo sva ta imena, njihove nazive?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znao sam onoliko koliko je objavljeno u medijima i koliko je objavljeno u onom spotu, saopštenju informativne službe Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je vama bilo poznato da je već 11. novembra 1990. godine Predsedništvo Jugoslavije na svojoj sednici bilo obavešteno o kanalu za ilegalni uvoz oružja u Hrvatsku, dakle, već 11. novembra 1990. godine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam rekao da sam iz medija čuo i prije informacije Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu o ilegalnom naoružavanju HDZ i ljudi koji nisu bili u političkoj strukturi, legalnoj strukturi Vlade Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato, s obzirom da su na toj sednici Predsedništva SFRJ bili prisutni Stipe Mesić kao član Predsedništva i Ante Marković kao predsednik SIV-a, da je preko njih odmah obavešteno rukovodstvo Hrvatske da je taj ilegalni kanal preko Mađarske (Hungary) provaljen, a predsednik SIV-a Ante Marković je čak preko telefona poručio Špegelju: "Bježi van", odnosno sklanjaj se jer ćeš biti uhapšen. Da li su vam bar kasnije poznati ti događaji?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Te podatke sa sednice Predsjedništva ne znam, a o tim događajima, rekao sam, znam na koji način sam saznao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je tačno, ja ću vas pitati samo da li je nešto tačno ili nije, vi kažete nije ili jeste, ne morate da govorite o stvarima o kojima vas ne pitam. Da li je tačno da je pre opšteg napada hrvatskih paravojnih formacija na jedinice JNA nova HDZ vlast u Hrvatskoj imala priličan broj sukoba sa srpskim narodom u Krajini? Je li to tačno ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Koliko ja se sjećam, bila je neka naredba o potpunoj blokadi kasarni JNA od strane Hrvatske. Prije toga, bilo je sukoba između vojnih formacija, odnosno policijskih snaga i snaga DB-a i snaga hrvatske policije, odnosno milicije i snaga DB-a iz Krajine sa jedne strane i snaga hrvatske policije sa druge strane. To je bilo znači i prije toga, prije JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li se prvi takav sukob dogodio, bez obzira što vi ništa ne pamtite iz te 1990. godine, da li se prvi sukob dogodio 17. avgusta 1990. godine u Kninskoj krajini, kada je Ministarstvo unutrašnjih poslova Hrvatske zahtevalo da se stanica milicije u Kninu preimenuje u policijsku stanicu, zameni tabla sa natpisom na zgradi, zatim da se umesto Jugoslovenske istakne Hrvatska zastava sa šahovnicom i da se promeni nacionalni sastav milicionera u korist pripadnika hrvatske nacionalnosti? Da li se taj sukob, prvi sukob dogodio 17. avgusta?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne 17. avgusta, već je to bilo možda dva, tri dana kasnije. A sukob nije bio u Kninu i nije bio pravi sukob, odnosno do sukoba je došlo kada je specijalna policija hrvatske vlade iz Splita krenula prema Kninu i kada su naoružani ljudi na barikadi u Civljanima pripucali. Ta policija se vratila u Vrliku i to je bio incident. Sledeći incident za koji sam čuo u to vreme, znači posle 17. avgusta bio je, po informaciji policajaca iz Drniša, kada je Ante Bujas, šef policije iz Šibenika, izdao narijeđenje po instrukcijama koje je dobio od MUP-a da se razoružaju barikade na Klancu, između Tepljuha i dalmatinskog Kosova i da specijalna policija, odnosno sve formacije policijske iz Drniša da krenu na Knin. A policajci iz Drniša, i Srbi i Hrvati, odbili su to narijeđenje i ta naredba nije izvršena. To su incidenti koji su bili na području Knina u avgustu mjesecu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da vas podsetim. Da li je tada komandir stanice milicije u Kninu bio Milan Martić koji se sa još 19 milicionera obratio saveznom sekretaru za unutrašnje poslove Petru Gračaninu sa

molbom da onemogući ovo nasilje nad policijskom stanicom u Kninu, pa kako Savezni sekretarijat nije preduzeo ništa, onda je on ostao da se snalazi sam? Je li tako bilo ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Komandir je bio po imenu Vujko, bio je Srbin poreklom iz okolice Skradina, a ranije je bio na službi u miliciji u Splitu. A pismo su 5. jula, pismo je 5. jula čini mi se objavljeno u "Politici", pismo koje su potpisali većina milicionara u Kninu. Organizovana je peticija, odnosno skupljanje potpisa su organizovali Martić, Nikola Manović, Zelenbaba, ne znam ko još od njih i većina milicionara stanice milicije u Kninu je potpisala peticiju Petru Gračaninu u vezi da odbijaju nove oznake i uniforme koje je propisalo Ministarstvo unutrašnjih poslova Hrvatske. Je li to bilo vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, a šta je Martić onda bio?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Martić je bio inspektor u stanici milicije u Kninu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, dakle, taj sukob, na taj potez nove hrvatske vlasti milicionari iz Knina na čelu s Martićem su reagovali peticijom Saveznom sekretaru za unutrašnje poslove. Je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam rekao da su oni organizovali potpisivanje peticije i njihova peticija, odnosno pismo je sa potpisima objavljeno u "Politici" početkom jula mjeseca. Tu su tražili, znači, oni nisu pristajali da naziv policije u Hrvatskoj bude redarstvo, nisu prihvatili nove oznake na kapama, znači grb Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što nisu prihvatili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: I uniforme koje su rekli da treba da budu crne boje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate razloge zbog kojih nisu prihvatili šahovnicu i te crne uniforme?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Dotadašnja oznaka koju su nosili pripadnici milicije u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj bila je zvezda petokraka. Ministarstvo unutrašnjih poslova, odnosno Vlada Hrvatske je i prije promjena Ustava Hrvatske donijela uredbu da oznake, da policija nosi oznaku takozvanu šahovnicu, stari hrvatski grb. Znači bilo je predloga, ili ne znam tačno da li je to formalno i urađeno na Vladi Hrvatske, da naziv za miliciju bude redarstvo.

Kasnije je milicija zvana policija u Hrvatskoj. Da li je neko vreme i oficijelno postojao naziv redarstvo ili ne, ne znam, ali bio je u javnoj komunikaciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, pitao sam vas, a što su oni bili osetljivi na šahovnicu?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U starom grbu Socijalističke Republike Hrvatske nalazila se šahovnica, stari hrvatski grb, ali smanjena, bila je okružena simbolima žita, polja, granja, mora i iznad nje je bila zvezda petokraka. Ova šahovnica je bila bez tih dodataka i bila je znači samo čista šahovnica, znači stari hrvatski grb. To je komentarisano od većine Srba u Hrvatskoj u to vreme, kod političkih stranaka i kod Srba u miliciji u Kninu kao simbol koji podseća na Nezavisnu Državu Hrvatsku. Premda sam ja slušao od Vladimira Šeksa da je on objašnjavao, doduše da li malo cinično ili ne, ja to ne znam, ali u to vreme tako je izgledalo, da je ustaška šahovnica počinjala sa bijelim poljem u gornjem redu, a da ova počinje sa crvenim i da to nije ustaška šahovnica. Međutim, ta njegova objašnjenja u to vrijeme nisu baš shvatana ozbiljno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li je reagovanje bilo zbog toga što je reč bila o ustaškim obeležjima? Je li to bio razlog reagovanja?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Tumačeno je da to podseća na ustaška obeležja, da asocira na ustašku Nezavisnu Državu Hrvatsku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je vas asociralo? Je li vas asociralo ili nije, ili ste vi i tada imali razumevanje za to?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Mi smo bili protiv, znači protiv jednostranih koraka od hrvatske većine. Mi smo bili protiv toga da većina u Saboru Hrvatske nameće takve oznake za državne simbole, znači kao grb Republike Hrvatske. Tražili smo da se o tome diskutuje i sa predstavnicima Srba u Hrvatskoj. Znači, bili smo protiv toga da se takvi simboli uvode bez saglasnosti srpskog naroda u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nisam vas to pitao nego da li ste i vi smatrali da je to ustaško obeležje?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je bilo prejako isticanje hrvatskog nacionalnog obeležja. Ustaško obeležje ustaše su imale oko hrvatske šahovnice, i još i slovo "U".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li mogu da zaključim da vi niste smatrali da je to ustaško obeležje?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je na neki način sugerisano i mi smo, to je asociiralo na Nezavisnu Državu Hrvatsku, asociiralo je. Znači, na takav način prejako isticanje hrvatskih nacionalnih simbola je asociiralo na Nezavisnu Državu Hrvatsku. Međutim, to nije bio ustaški simbol.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste smatrali onda znači da to nije ustaški simbol?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je asociiralo na ustaške simbole.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi ste smatrali da to nije ustaški simbol, je li tako? Je l' to sad tvrdite?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U javnoj polemici to smo čak i nazivali pro-ustaški simboli ili tako. Ja ne mogu sad tačno da se sjetim, ali isključivo kao ustaški simbol ne. Premda su upotrebljavane riječi da podsjećaju na ustaške simbole, možda je i upotrebljavana ta reč, ali ja sad ne mogu tačno da se setim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači možda, ali ne možete da se setite. Dobro, da idemo onda dalje da se ne bi mučili više oko tog podsećanja. A sećate li se da je MUP Hrvatske odlučio da helikopterskim desantom na sam Knin i kopnenim prodorom iz Splita, Šibenika, Gospića osvoji tu stanicu milicije? Tom je akcijom rukovodio tadašnji zamenik ministra unutrašnjih poslova Perica Jurić koji se u zemlju vratio kao poznati ustaški emigrant, ali je operativni centar RV i PVO reagovao da bi sprečio krvoproliće i nije dozvolio let tih helikoptera, tako da se ništa nije dogodilo, odnosno sprečio je sukob koji je mogao da se dogodi između policije Hrvatske i ove milicije u Kninu. Je li to tačno ili nije? Samo mi odgovorite je li to tačno ili nije.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam o tome već govorio, o mojim saznanjima o događajima 17. avgusta 1990. godine u Kninu i najavi dolaska hrvatskih transportera koji nisu došli u Knin. Kasnije sam čuo da je Hrvatska imala tri transportera, hrvatska policija je imala tri transportera, od toga je jedan bio pokvaren na Kosovu, a jedan je stvarno bio zaustavljen kod Korenice u Lici. Kasnije sam saznao za helikoptere, da su pošli i helikopterima, ali da ih je JNA spriječila da dođu u Knin, znači vratila u Zagreb. Pukovnik Bajić je kasnije to i na televiziji objašnjavao, komandant vazduhoplovne jedinice u Zagrebu, pukovnik Bajić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pitao sam vas...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. U transkriptu u redu 23, na strani 13 odgovor svedoka je pripisan meni, to treba da se ispravi. Izvolite, možete da nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, možemo da konstatujemo, dakle, da je policija eto i na tom početku imala sukobe sa Srbima u Krajini, nova Hrvatska vlast, da je vojska delovala da se ti sukobi ne dogode i da nije delovala ni na čijoj strani jer je jednostavno sprečila sukobe. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam čuo da je vojska spriječila da Hrvatska policija interveniše u Kninu, znači da zauzme policijsku stanicu i da spriječi referendum. Znači, vojska je omogućila da policijska stanica u Kninu ostane nezavisna od uprave hrvatske policije i da se srpski referendum u Hrvatskoj obavi bez ometanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, znate li da je poruka MUP-a Hrvatske svim policijskim upravama već tada bila da se osigura stalno osmatranje garnizona i da budu u gotovosti za delovanje po garnizonima? Da li znate za tu naredbu hrvatske policije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je MUP Hrvatske 7. decembra 1990. godine naredio da se aktivira 50 posto rezervnog sastava?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Tačno kada je naredio ne znam, ali znali smo, znao sam i ja da je hrvatski MUP povećavao rezervni sastav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate da je u toku 1990. godine, znači pre izbijanja bilo kakvog sukoba koji bi se tako mogao tretirati, registrovano preko 70 slučajeva provokacija i fizičkih napada na pripadnike JNA u Hrvatskoj, pojedinačnih, raznih?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Taj precizni podatak nisam imao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li nešto znate o tim napadima koji su se događali u 1990. godini?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U 1990. godine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Sve u 1990. godini.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Bilo je sukoba između hrvatske policije i građana u Petrinji koji su pobjegli u garnizon Petrinja i tu je bilo nekih sukoba oko tog garnizona. Tačno kakvih je bilo, ovaj, da li je bilo između policije i vojske, mislim da nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o napadima ne samo policije nego i tih naoružanih grupa, civila ekstremista na pripadnike vojske, na pripadnike JNA u 1990. godini? Ne znate ništa o tome?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Za 1990. godinu ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da li sam znao, možda, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kažete da ne znate. A da li znate da je Predsedništvo SFRJ 9. januara 1991. godine, znači na samom početku 1991. godine izdalo naredbu o rasformiranju svih oružanih sastava koji nisu u sastavu jedinstvenih oružanih snaga SFRJ i da je to trebalo da se završi do 19. januara, znači u roku od 10 dana?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da, znam za tu naredbu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li znate da je Predsedništvo zbog situacije u kojoj se nalazilo odlučilo na sednici 25. januara da pozove predsednika savezne Vlade i Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu i da je postignuta saglasnost i dogovoreno da se 26. januara demobilize rezervni sastav policije u Hrvatskoj, a jedinice JNA svedu na mirnodopski stepen borbene gotovosti? Da li znate to?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate da je Predsedništvo SFRJ na molbu Vlade Republike Hrvatske produžilo dati rok određen naredbom od 9. januara za 48 časova jer su oni objašnjavali da ne mogu da sprovedu naredbu u tako kratkom roku pa su tražili još dva dana? I da je Predsedništvo izašlo u susret i produžilo taj rok?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se onda sećate da je 22. januara Predsedništvo konstatovalo da razoružanje nije izvršeno u Hrvatskoj i da se

u Hrvatskoj vrši naoružavanje i mobilizacija sastava, odnosno suprotno onome šta je bilo dogovoreno i obećano da bi se onemogućili konflikti i da bi se politička pitanja rešavala političkim sredstvima? Da li znate to?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate jednog konkretnog događaja, da je u to vreme kada je trebalo izvršiti rasformiranje upravo rukovodstvo Hrvatske delilo naoružanje? Na primer, u Osijeku je tada uhvaćen, između 19. i 20. januara 1991. godine, sa oružjem za Vukovar vozač Zdravko Komšić, a policija u Dardi je delila oružje u istočnoj Slavoniji i tako dalje, dakle, upravo u to vreme. Da li se sećate tih događaja?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Čuo sam da je policija davala oružje i rezervnom sastavu i da je, govorilo se da je delila oružje pripadnicima HDZ-a. Sad taj konkretan slučaj, ne sjećam se baš za to, za taj kamion.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li se sećate da 5. maja hrvatske paravojne formacije blokiraju kasarne u Osijeku i Gospiću, 8. jula napadaju jedinice JNA koje su obezbeđivale most "25. maj" na Dunavu kod Bačke Palanke? Da li se sećate tih događaja?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ti događaji su, znači intenzivnije blokiranje kasarni je počelo nakon početka maja, znači nakon incidenata u Borovu Selu, Plitvicama, Polači kod Benkovca, između Polače i Kijeva kod Knina i drugih događaja, zatim događaja u Splitu u to vreme. Znači, u to vrijeme počeo je, eskalirao je taj konflikt, sukob i protesti hrvatskih građana i početak blokade kasarni JNA od strane pripadnika hrvatske policije, Garde i koga sve ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate sukoba policije koji se dogodio u Pakracu početkom marta 1991. godine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: O tom sukobu ja sam pitao vas šta se dešava tamo. Vi ste rekli: "Biće sve u redu", da mogu mirno ići u Knin. Kasnije sam iz štampe čitao šta se tamo dešavalo, da je bio sukob između građana Srba i policije, hrvatske policije, da je intervenisala JNA. Štampanje je čak pisalo da je bilo poginulih, čak je pisalo da je čini mi se poginuo i Savo Bosanac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi to tvrdite da vi ništa ne znate o tim događajima, osim što ste pročitali u štampi?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Prvo što sam čuo je iz medija da se tamo nešto događa, zatim sam telefonirao vama, bio sam tad u Beogradu i telefonom sam se javio vama i zatim sam slušao iz štampe. Da li se još nešto pričavalo kasnije o tim događajima sad, moja saznanja o tome nisu neposredna već posredna, da se prisjetim odakle sam saznavao sve o tim događajima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, jeste li se vi obavestili kad ste došli tamo, kad ste se vratili u Knin, da li ste uopšte znali? Evo da vas pitam, da li je tačno da je preko 600 policajaca iz Centra za obuku u Lučkom kod Zagreba tada u tri kolone nastupalo prema Pakracu?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da, da, to smo znali, o tome sam bio obavješten, ali ne direktno, nismo imali direktnu komunikaciju sa Pakracom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li se onda ovde blagovremeno uključila JNA sa istim ciljem kao i u Kninu, da spreči međunacionalni sukob i krvoproljeće?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja tačno ne znam kako je tamo izbio sukob, ali sam čuo kasnije, od nekud sam pročitao da je Borisav Jović izjavio da je on naredio intervenciju JNA, a nakon toga je tražio saglasnost Predsjedništva da se JNA na taj način angažovala u Pakracu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li znate da je poslata jedna manja jedinica koja je onemogućila sukob, da su posle stigle i ekipe iz Saveznog ministarstva za unutrašnje poslove da onemoguće i da reše te probleme koji su se desili u Pakracu, da ne dođe do teških posledica?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Za intervenciju znam, za detalje ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali pretpostavljam da vam je poznato da, iako je sve činjeno da se spreči sukob koji je bio na pomolu, da je do njega došlo. I to ne samo između pripadnika MUP-a Hrvatske i srpskih građana koji su naseljavali te oblasti, već je došlo i do otvaranja vatre upravo iz jednog od tih oklopnih transportera hrvatske policije koju pominjete, po vojnicima JNA koji su bili postavljeni ispred pakračke bolnice. Je li vam poznat taj događaj?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Rekao sam da ne znam detalje iz Pakraca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vam je poznato, u okviru tih istih nastojanja i u tom istom kontekstu, nasilno zasedanje Plitvičkih jezera 30. marta 1991. godine? Tada su i dvojica poginula i bilo je 20 ranjenih. Da li ste išta znali o tome?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da, znao sam. U te sam događaje imao lično uvid posle podne toga dana. Mislim da je to bio zadnji dan marta. Do incidenta je, do intervencije specijalne policije Hrvatske došlo je nakon razmeštanja snaga milicije Krajine i ne znam koga sve, koga je sve Martić tamo angažovao, ali ne na način da se otvori policijska stanica, stanica milicije kako je to trebalo da bude u Plitvicama već je, već su te srpske snage koje je Martić tamo rasporedio raspoređene u borbeni poredak po šumi i u grupama za borbu. Nakon toga je uslijedila intervencija hrvatske policije. Došlo je do prvog okršaja na, tako sam čuo, na, iza Koranskog mosta na ulazu prema Plitvicama. Srpske snage su ispalile tromblon jedan u autobus kojim je išla specijalna policija. Taj tromblon je promašio i onda je nastao okršaj u kome su, ne znam da li tom prilikom ili kasnije, poginuo je jedan hrvatski policajac. Srbi su se povukli sa mosta i nastalo je puškanje. Srbin je, jedan Srbin je poginuo u rejonu hotela na Plitvicama i rezultat je bio da je hrvatska policija zauzela prostor Nacionalnog parka do hotela, odnosno do Spomen-doma "Šeste ličke divizije", znači do Mukinja. Negde posle pet sati od početka okršaja intervenisala je Jugoslovenska narodna armija negde, ne znam tačno iz kog pravca, znači sa severa od pravca Plitvica i postavila se u rejonu Mukinja. Lično sam sreo generala Štimca koji je rukovodio tom intervencijom JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta je bila svrha te intervencije? Da razdvoji sukobljene strane? Je li to tako bilo ili ne? Postavili su se kao tampon između dve sukobljene strane.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: JNA se postavila između snaga policije i DB-a koji su bili, znači policija, milicija Krajine koji su bili pod kontrolom DB-a Srbije i specijalne policije Hrvatske koja je zauzela rejon hotela, znači rasporedila se kao tampon u rejonu Mukinja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači vojska se postavila kao tampon. A ko je to tamo bio, molim vas, iz DB-a Srbije koji je kontrolisao ovu policiju Krajine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne mogu tačno da se setim. Znači, prije intervencije, pri dogovaranju da se otvori policijska stanica SUP-a Krajine na

Plitvicama bio je jedan čovek iz DB-a, ja se kasnije nisam mogao sjetiti njegovog imena, jedan koji je meni bio poznat, ali ne mogu da se setim. Znači, imao je uvid u dešavanja i ja ne mogu tačno da tvrdim da li je njegova intervencija bila da se ne otvori policijska stanica već da Martić svoje snage rasporedi u borbeni raspored. Ali iz kasnijih događaja i uticaja te strukture DB-a znači, ja sam izvukao zaključak. U tom konkretnom slučaju znači, taj čovjek iz DB-a Srbije je imao uvid, znači ostala je moja sumnja da je on intervenisao da se ne otvori policijska stanica već da Martić rasporedi svoje snage u borbeni raspored. Ali to je moj zaključak na osnovu funkcionisanja te strukture od aprila mjeseca, znači posle nekoliko dana od tog događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko ja shvatam, vi stalno izvlačite neke zaključke, ali nemate o tome činjenice nego izvlačite zaključke na osnovu nekih svojih zamišljenih pretpostavki ili na osnovu cilja koji treba da postignete. Ja prvi put čujem, na primer, da je DB Srbije učestvovao u sukobu na Plitvicama između policije Krajine i hrvatske policije. Vi to tvrdite.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Bio je upoznat, toliko znam, a koliki je njegov uticaj u tom trenutku bio, ne znam. Znam takođe da Martić nije otvorio policijsku stanicu i da je rasporedio svoje snage u borbeni raspored. To su činjenice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to nije ništa, to ništa ne objašnjava, da li je otvorio ili zatvorio policijsku stanicu. A recite mi, molim vas, da li je tačno da je tog 31. marta, da su hrvatski redarstvenici, kako ste ih onda zvali, došli kamufilirani u goste u Nacionalni park Plitvice i nastojali da prepadom iznutra savladaju ove krajinske policajce? Je li to tačno ili ne?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: O tome se govorilo, da ih je bilo i unutra, ali tok borbenih dejstava sam opisao onako kako je meni bio prezentiran, tako sam ja u tom vremenu imao saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači policajci Hrvatske dolaze kamuflirani u goste da napadnu iznutra i to je poznato DB-u Srbije. I DB Srbije onda organizuje, mogu da zaključim iz ovoga šta kažete, onda oni utiču na policiju Krajine da se tamo organizuje. Je li to tačno? Je li to tačno?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam precizno opisao moja saznanja kako je počeo sukob, a što se tiče tih pripadnika hrvatskog MUP-a u civilu, o tome se govorilo, ali ja precizno, uopšteno, znači konkretno, ništa nisam imao saznanje. A oko uticaja DB-a Srbije to je bio, rekao sam, moj zaključak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vaš zaključak je ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ali činjenice su ono što sam iznio, znači ono što sam čuo u tom trenutku šta se dešavalo. I bio sam prisutan, znači u drugoj polovini dana, na licu mjesta i tamo sam imao uvid u situaciju. Znači, bio sam u Korenici i odatle sam imao uvid u događaje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa činjenica je da ste vi ...

SUDIJA KVON: Samo sekundu. Gospodine, možete li da nam kažete koja je razlika između razmeštanja snaga u borbenom poretku i organizovanja policijske stanice konkretno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa za policijsku stanicu treba da se znači odredi zgrada, da se u nju smeste određeni organi, znači šef stanice, inspektor kriminalni, saobraćajni, administrativni i znači ta administrativna struktura, ono šta inače spada u domen policijske stanice. A borbeni raspored znači nešto drugo. Znači, nije otvorena policijska stanica već su snage, znači naoružani ljudi u uniformama i bez uniformi raspoređeni u širem reonu, znači u reonu od nekoliko kilometara, u reonu Nacionalnog parka i postavljeni na obodima parka prema teritoriji koju je kontrolisala hrvatska vlada. U tome je razlika.

SUDIJA KVON: Hvala. Možete da nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Kvon (Kwon). A da li ovi ovde, na primer, evo sad boravite dugo u Hagu (The Hague), policajci koji vidite sede u policijskoj stanici ili su takođe raspoređeni, idu ulicama i kontrolišu teritoriju koja je u zoni njihove odgovornosti ...

SUDIJA MEJ: To pitanje nije u redu. Nije na svedoku da to komentariše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pošto stalno pominjete ovaj DB, da li se sećate da ste na moje pitanje da nabrojite, uspeli da nabrojite tri imena i to pogrešno. I pomenuli ste suprugu jednog od ta tri imena, jednog od tih lica, ta tri imena, koja je iz tog kraja i verovatno kada je dolazila sa svojim mužem da obiđe roditelje nije bila u nekoj tajnoj misiji. Kakav je to uticaj DB-a Srbije sa povremenim posetama, privatnim ili službenim, nije bitno, u

saradnji samo tri lica koja ste uspeli da nabrojite? Kako niste uspeli da nabrojite bar 10? Ja sam rekao evo 10 nabrojite.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam nabrojao šefove DB-a koji su bili tamo i kontrolisali i upravljali policijom u Krajini i šefove koji su bili u Beogradu. A za ljude na terenu i agente ja nisam imao uvid.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi ti šefovi koji su bili u Krajini su bili DB-e Krajine. Je li to tako ili nije tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Jovica Stanišić nije bio DB Krajine. Bio je vaš prvi policajac, prvi saradnik, vi ste mu bili prvi pretpostavljeni, njegovo stalno mesto je bio Beograd. Njegova kancelarija je bila, ja sam vidio, bila je do leta u staroj zgradi MUP-a, a u septembru mesecu bila je kod vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto je bio u Beogradu, kako je mogao biti u Kninu? Ja sam shvatio da ste bili s njim na ručku, s njim i sa njegovom suprugom na ručku. Pretpostavljam da je sa suprugom došao da obiđe njene roditelje u Knin.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne na ručku, nije bio ručak, bila je kafa u restoranu "Šeher" u Beogradu, u naselju Senjak i to u otvorenom delu restorana, znači u bašti. I pozvao me je da mi predstavi suprugu i da sa mnom razgovara, htio je da uspostavi jedan prijateljski odnos nakon događaja koji su, nakon vaše intervencije i kritike zašto ste vi, zašto je trebalo ja vas da zovem da vi intervenišete da se tamo ljudi povuku, njegovi ljudi, znači Frenki da se povuče iz Krajine. To je bio razlog zašto je on mene pozvao da se družim sa mnom, to je bilo avgusta 1991. godine u Beogradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste objasnili pa da se ne zadržavamo više, da se vratimo ovim događajima. Da li je tačno da početkom maja, uoči srpsko-hrvatskog referenduma u Hrvatskoj, hrvatska policija ima više ispada u istočnom delu i dolazi do sukoba u Borovu Selu 2. maja? Je li to tačno?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: 2. maja za sukob u Borovu Selu ja sam čuo prvo od Vojislava Šešelja, toga dana je bio u Kninu i rekao da su toga dana poginula njegova dvojica u Borovu Selu. Kasnije sam od Frenkija u maju čuo da su njegovi, znači DB, sa tim nekim protivavionskim topom gađali hrvatsku policiju u Borovu Selu. Kasnije sam čuo da je komandant odbrane Borova sela, lokalni komandant bio Vukašin Šoškočanin koji se iz nerazjašnjenih razloga utopio ili je udavljen u Dunavu nakon tih događaja. Zatim čuo

sam mnogo priča kasnije i sa hrvatske strane, kako je došlo do tog sukoba, da je hrvatska policija pošla u Borovo Selo i da je pružen otpor ulasku hrvatske policije u Borovo Selo i da su tamo imali veliki broj poginulih. Mnogo je, mnogo je hrvatska policija imala na svojoj strani poginulih. To je bilo izazvalo strašno uznemirenje, revolt u Hrvatskoj, danima su sahranjivali žrtve, poginule policajce, to je bilo na televiziji. Javno mnjenje u Hrvatskoj je, da kažem od tog događaja, postalo potpuno neprijateljsko i prema Srbiji i prema Srbima i prema Jugoslaviji i svemu onom što je predstavljalo opasnost za Hrvatsku, kako su oni to tumačili. Zatim događaj 2. maja kako sam rekao, kad je Vojislav Šešelj bio ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo malo da skratimo ako možemo. Vi ste ispričali sada tačno događaj kako ga je predstavila hrvatska štampa i hrvatska propaganda iz tog vremena. I to je potpuno čisto da ste ga tako predstavili.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam najprije za te događaje čuo od Vojislava Šešelja, kasnije od Franka Simatovića, kasnije od ljudi iz Borova i onoga što sam video iz, preko hrvatskih medija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno ono šta ja imam ovde zapisano i šta se onda znalo, da su Srbi iz Borova Sela u znak dobre volje u pregovorima sa policijom rekli da će da sklone barikade i da će da normalizuju stanje, pošto su dobili obećanje da niko neće biti napadan, hapšen, odvođen bez traga i tako dalje. I da su oni sklonili barikade, i da su došle policijske snage u selo u dogovoreno vreme, ali došli su sa dva autobusa, sa dva terenska i jednim putničkim vozilom punim policajaca i umesto da razgovaraju sa stanovnicima o normalizaciji tih prilika, otvorili su vatru na sve strane i da je tu došlo do sukoba. Je li to tačan razvoj događaja u Borovu Selu ili je ovo šta ste sad objasnili prema verziji hrvatske propagande iz tog vremena?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ljudi iz Borova Sela su kasnije pričali, iz tog kraja ja sam slušao priču da su došli hrvatski autobusi, da je policija došla autobusima. Čak su se smijali kako su glupo išli nepripremljeni, nekako, znači išli su, samo su sjedili u autobusima, nisu bili u borbenom rasporedu. I da su ih oni pustili da uđu malo dublje u selo, tamo kasnije su mi pokazivali otprilike dokle su ih pustili da uđu i onda su, tada su otvorili vatru na njih. Znači, eto to znam iz priče ljudi iz tog kraja kako je bilo, a šta je bilo prethodno i detalje ostale, to ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ta dva autobusa puna policajaca, dva terenska vozila i jedno putničko vozilo, znači pet vozila punih policajaca od čega su dva vozila autobusi, napadnuti su od strane meštana Borova Sela, ni krivi ni dužni. A šta su ti puni autobusi policije naoružane do zuba tražili u tom selu? Da li vi znate kako to, znači Borovo Selo napalo policiju, a ne policija punim autobusima napala seljake u Borovom Selu?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Koliko je meni bilo poznato, Borovo Selo nije bilo pod kontrolom hrvatske policije. Šta se sve tamo dešavalo pre toga ne znam tačno, ali znači Srbi su držali pod kontrolom Borovo Selo, a ne hrvatska policija. Znači, oko toga su nastali sukobi. Hrvatska policija je htela da uspostavi kontrolu nad Borovim Selom i pružen je otpor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je bar tačno, pa pružen je otpor svakako, nije Borovo Selo otišlo u policiju nego je policija naoružana do zuba došla i počela da puca po selu, po kućama, po ljudima, po deci, po ženama i tako dalje? A da li je tačno da događaji u ...

SUDIJA MEJ: On je ispričao šta je čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je ono što se može pročitati u hrvatskoj štampi, to što on sad priča. A da li je tačno da događaji u Borovu Selu na Uskrs 2. maja, bio je Uskrs 2. maja 1991. godine, da li je tačno da nikakvih jedinica JNA nije bilo tada tamo i da je ceo, ceo taj događaj se desio van zone bilo koje jedinice JNA?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, JNA je intervenisala nakon tih događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kako je intervenisala, da razdvoji opet snage u sukobu? Je li tako ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Postavila se između znači srpskih snaga u Borovo Selu i hrvatskih snaga van Borova Sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, opet da se stavi u ulogu nekakve tampon zone, da ne bi došlo do daljih sukoba. Je li tako ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Postavila se između dvije sukobljene strane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li se sećate saopštenja sa proširene sednice Predsedništva SFRJ o četiri principa za razrešenje političke

krize u zemlji, ta je sednica održana 20. avgusta 1991. godine u punom sastavu Predsedništva? Pored članova Predsedništva u radu sednice, kako je saopšteno, zato se i kaže da je proširena, učestvovali su predsednici republika, odnosno predsednici predsedništava republika, predsednik Skupštine Jugoslavije, predsednik savezne Vlade, potpredsednik Skupštine, predsednici Saveznih veća Skupštine, predstavnici, dakle, onda Savezni sekretari za inostrane poslove, za pravosuđe i upravu, za razvoj, zamenik ministra odbrane. A sednicom je rukovodio predsednik Predsedništva SFRJ Stipe Mesić, Stjepan Mesić, ovaj što je ovde svedočio, a sada je tamo u Hrvatskoj predsednik, a trebalo bi da bude u zatvoru. Da li se sećate tog događaja?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne posebno nešto. Događaj je bio, ne mogu se sad tačno konkretno sjetiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa tada su utvrđeni principi, utvrđeni su principi. Znači, Predsedništvo u punom sastavu, predsedava taj isti Stjepan Mesić, utvrđeni su principi, četiri principa su tada utvrđena. Da li su vam poznati ti principi? Prvi je bio "poštovanje svakog naroda na samoopredeljenje, uključujući pravo na otcepljenje i udruživanje. Neprihvatljiva je bilo kakva promena spoljnih i unutrašnjih granica jednostranim aktima i upotrebom sile već isključivo, ako do toga dođe, dakle do promena, samo na osnovu prava naroda na samoopredeljenje, u demokratskoj proceduri i na legalan način". To je prvo šta je usvojeno i to je, na toj sednici predsedavao je Stjepan Mesić, bilo je celo Predsedništvo i svi glavni rukovodioci jugoslovenske države, celovite u to vreme još uvek. Drugo, uvažavanje demokratski ...

SUDIJA MEJ: Mislim da, gospodine Miloševiću, moramo da ostavimo vreme na za pitanja. Ovo je vreme za ispitivanje, a ne za govore. Da li vam treba pomoć, da li se sećate svega ovoga, gospodine C-061?

SVEDOK C-061: Ne, ne sećam se detalja.

SUDIJA MEJ: Sad ćemo da odemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da li je sporno da je u punom sastavu jugoslovensko rukovodstvo stavilo u prvi plan da se rešavaju stvari mirnim putem i na osnovu prava naroda na samoopredeljenje, u demokratskoj proceduri, na legalan način? Dakle, da li to demantuje vaša objašnjenja o upotrebi prava naroda na samoopredeljenje?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Šta je konkretno, izvinjavam se, pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dakle, pročitao sam vam princip broj jedan, govori "da se na osnovu prava naroda na samoopredeljenje u demokratskoj proceduri i na legalan način moraju stvari da rešavaju".

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To su, bila su dva shvatanja tog principa prava naroda na samoopredeljenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja vam ne govorim o shvatanjima, ja vam govorim o ...

SUDIJA MEJ: Pustite ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Predsedavao upravo taj dotični Stipe Mesić.

SUDIJA MEJ: Pustite svedoka da završi ono šta je hteo da kaže. Izneli ste pred njega neke tvrdnje, a onda ste hteli da ga saterate u ćošak. On ima pravo na odgovor. Izvolite.

SVEDOK C-061: Postojala su dva shvatanja ostvarenja tog prava. Jedno shvatanje je bilo da se to pravo ostvaruje u okviru republika i preko republika. Taj stav su zauzimale Slovenija, Hrvatska, Makedonija, Bosna i Hercegovina. I drugi stav, pravo naroda na samoopredeljenje je bio vaš stav, da se bez obzira na republičke granice narodi, priznati narodi u Jugoslaviji, znači i srpski narod ima pravo opredjeliti za državu u kojoj će živjeti bez obzira na republičke granice. Znači i preko svoje matične republike, kako se govorilo Srbije, ali i u drugim republikama. Znači da to pravo na samoopredeljenje može da briše granice, međurepubličke granice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li ste možda zapazili da sam vam pročitao upravo u ovom prvom principu, da se kaže "da je neprihvatljiva bilo kakva promena spoljnih i unutrašnjih granica jednostranim aktima".

Dakle, i "spoljnih granica", dakle, otepljenje od Jugoslavije jednostranim aktima je isto neprihvatljivo. To konstatuje to isto Predsedništvo kome predsedava Mesić.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Rekao sam da mi nisu poznati detalji sa te sednice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa čak i ako vam nisu poznati, ja vam čitam dokument koji je lako proverljiv. Na primer, treći princip kaže: "Princip ravnopravnosti pretpostavlja ravnopravnost svih opcija, odsustvo nametanja tuđe volje i upotrebe sile". Pa onda princip legaliteta, koji pretpostavlja da se politički dogovor pravno sankcioniše i obezbedi legalan postupak njegovog ostvarivanja. A vi govorite o nekakvom Jovićevom zakonu. Ovo je stav Predsedništva SFRJ, da se obezbedi legalan postupak ostvarivanja na principu legaliteta, dakle, bilo kakvog političkog dogovora koji mora biti pravno sankcionisan bez nametanja sile i u skladu sa Ustavom Jugoslavije. Da li je to jasno?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam rekao šta je u to, kako su se u to vreme tumačili ti principi, znači na dva načina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa u to vreme, koliko ja vidim iz ovoga, ovi principi su tumačeni jedinstveno od predstavnika svih republika i celog Predsedništva tadašnje SFRJ. Upravo zato vam ih citiram, jer je to u potpunoj kontradikciji sa ovim šta vi govorite. Ali da idemo dalje. Da li je sporno da je SFRJ postojala kao suverena država sve do osnivanja SRJ, znači do 27. aprila 1992. godine kada je osnovana Savezna Republika Jugoslavija, da je postojala kao suverena država SFRJ?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To ste vi tumačili. Međutim, međunarodna konferencija (International Conference on the Former Yugoslavia), posebno u izveštaju Badinterove komisije (Badinter Commission) te konferencije konstatovala je, konstatovalo se, znači krajem jeseni 1991. godine u novembru čini mi se, da budem precizan, konstatovalo se da je SFRJ u stanju raspadanja i kasnije je konstatovano da se SFRJ raspala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je potpuno drugo, ali čak i u ovim papirima ovog nelegalnog Tužilaštva piše upravo ovo šta sam vam ja rekao, do osnivanja SRJ je SFRJ postojala kao država.

SUDIJA MEJ: Koje je pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je Hrvatska priznata od strane Ujedinjenih nacija (United Nations) 22. maja 1992. godine, je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Čini mi se da je taj datum tačan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. A od Evropske unije (European Union) 15. januara 1992. godine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Od mnogih zemalja Evropske unije. Nemačka (Germany) je priznala Hrvatsku čini mi se 23. decembra 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, uloga Nemačke i Vatikana (Vatican) i drugih sila ovde je objašnjena. Ja govorim o tome kada je priznata od Evropske unije. Dakle, priznata 15. januara 1992. godine od Evropske unije.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Čini mi se da je 8. oktobra 1991. godine istekao tromesečni moratorijum na nezavisnost Hrvatske i Slovenije koji je postignut Sporazumom na Brionima i da je nakon tog roka Hrvatska proglašila da je nezavisna država. To je bio stav Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Ajmo da raščistimo. Da li je sporno da je sve vreme i posle ovih priznanja Hrvatske, teritorija Krajine bila zaštićena zona Ujedinjenih nacija?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Oprostite, možete li ponoviti pitanje, ne mogu da pročitam ovaj engleski tekst.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle, Hrvatska je priznata 22. maja 1992. godine od Ujedinjenih nacija, 15. januara 1992. godine od Evropske unije. Da li je tačno da je posle tog vremena i sve vreme teritorija Krajine bila zaštićena zona Ujedinjenih nacija po Vensovom planu?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Februara meseca, od kraja februara meseca 1992. godine Savjet bezbjednosti (UN Security Council) je donio rezoluciju kojom se odlučuje da se četiri teritorije, da se formiraju četiri zone pod zaštitom Ujedinjenih nacija. Znači Krajina i delovi teritorije Slavonije koji nisu bili uključeni u Krajinu i Istočnu Slavoniju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Da li je tačno da sve rezolucije Saveta bezbednosti, dakle i ona 740 (UN Security Council Resolution 740) od 4. februara i 743 (UN Security Council Resolution 743) od 21. februara, sve 1992. godine, i 762 (UN Security Council Resolution 762) od

30. juna 1992. godine i 802 (UN Security Council Resolution 802) od 25. januara 1993. godine, pa i Vensov plan, kao i izveštaj generalnog sekretara Ujedinjenih nacija od, na primer 3. februara 1992. godine i 15. februara 1992. godine, 17. jula 1992. godine i 10. februara 1993. godine govore o zonama pod zaštitom Ujedinjenih nacija, o mirovnim operacijama u Jugoslaviji? Je li tako ili ne?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Govori se. Međutim, plan po kome je ta zaštita trebala da bude realizovana nije ispoštovan, znači dogovor, sporazum o realizaciji plana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja vas pitam da li se govori o ovome što vam citiram ili ne?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Zaštita se odnosila na stanje demilitarizacije tog područja, na formiranje mešovite policije, na povratak raseljenih lica. Na to se odnosila zaštita ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, doći ćemo na to ...

SUDIJA MEJ: Pustite ga da završi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je nesporno, molim vas samo mi odgovorite sa da ili ne, da li je nesporno da Hrvatska nije imala na tim teritorijama suverenitet?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Prvo, Konferencija o bivšoj Jugoslaviji je konstatovala da nema promena republičkih granica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Opet mi odgovarate ono što vas ne pitam. Evo, pošto ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znači Hrvatska, na toj teritoriji nisu važili hrvatski zakoni, znači Hrvatska tu nije ostvarivala svoju vlast, ako je to vaše pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste, to je moje pitanje. Evo citiraću vam, to je izveštaj generalnog sekretara Savetu bezbednosti, to je 4. februar 1992. godine na 5. strani, tačka "D". Citiraću vam celu: "Iz toga proizilazi da područja pod zaštitom Ujedinjenih nacija, kao i do sada, ne bi podlegala zakonima i institucijama Republike Hrvatske u prelaznom periodu do političkog rešenja". To piše u izveštaju generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je generalni sekretar izjavio i pred Savjetom bezbjednosti, to je Savjet bezbjednosti usvojio u februaru 1992. godine i nakon toga je došlo do razmjешtanja mirovnih snaga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je onda jasno, sad vas pitam pošto ova lažna tužba govori o nekakvoj srpskoj okupaciji, da li se onda može govoriti o srpskoj okupaciji?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Može se govoriti o okupaciji Srbije, a ne o srpskoj okupaciji. Srbi su živeli na tom prostoru, ali na tom prostoru Srbija je *de facto* imala vlast.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro, pošto vi insistirate na tome, ja ću se poslužiti nekim citatima iz ovog izveštaja Generalnog sekretara UN vezano za tok procesa pregovora o Vensovom planu i evo šta u tom izveštaju piše. Pošto ste vi se pozivali na Marka Guldinga (Marrack Goulding), zamenika generalnog sekretara, evo šta u izveštaju piše. Čitam taj izveštaj, to je izveštaj generalnog sekretara Ujedinjenih nacija od 4. februara 1992. godine, odnosi se na Vensov plan. "Tokom svojih razgovora u Beogradu, gospodin Gulding je ponovo dobio bezrezervna uveravanja od strane gospodina Branka Kostića, potpredsednika Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, gospodina Borisava Jovića, predsedavajućeg državnog Komiteta za saradnju sa Ujedinjenim nacijama o pitanjima očuvanja mira, generala Blagoja Adžića, vršioca dužnosti saveznog sekretara za odbranu Jugoslavije i načelnika Generalštaba JNA, da prihvataju plan i da će u potpunosti saradivati na njegovom sprovođenju. Predsednik Srbije Slobodan Milošević takođe je ponovio svoje potpuno prihvatanje plana. Takođe u Beogradu Gulding se", to je sad, ovo je bila tačka 10, sad je tačka 11, "sreo sa Goranom Hadžićem, liderom srpske zajednice u regionu Istočna Slavonija koji je imao jednu primedbu, ali je ona otklonjena objašnjenjem Guldinga da se u nekoj budućoj rezoluciji naglasi da prisustvo mirovnih snaga ne prejudicira političke pregovore. Kad mu je to objasnio", citiram dalje "gospodin Hadžić je potvrdio svoje prihvatanje plana Ujedinjenih nacija". Pa onda govori da je posetio gospodina Veljka Džakulu u jednom drugom predloženom području, to je u stvari Zapadna Slavonija, to mi znamo, piše ovde pod zaštitom Ujedinjenih nacija, koji je takođe prihvatio plan. U tački 12. ovog izveštaja generalnog sekretara piše: "Gospodin Milan Babić, lider srpske zajednice u trećem predloženom području pod zaštitom Ujedinjenih nacija sa kojim je gospodin Gulding vodio petočasovni razgovor u Kninu 27. januara izjavio

je da on i njegove kolege u vladi", ovde piše "samozvane Republike Srpske Krajine, ne mogu da prihvate plan Ujedinjenih nacija. Izrazio je mišljenje da je navođenje u planu da su područja pod zaštitom Ujedinjenih nacija u Hrvatskoj neprihvatljivo jer se time prejudicira političko rešenje. Smatra da predlog Guldinga da se to reši jednim dokumentom Saveta bezbednosti ne pruža dovoljno sigurnosti, odbacio je demilitarizaciju " i tako dalje, da ne čitam pošto je dugačko ovo sve. "Babić je dodao da samo njegova vlada može da preuzme obaveze u ime svoje zajednice prema Savetu bezbednosti", što je tačno. "Gulding je odbio menjanje plana koji je usvojio Savet bezbednosti". A onda, samo to želim da uporedim, tačka 13. "U Zagrebu predsednik Franjo Tuđman i visoki funkcioneri njegove vlade takođe su izjavili da ne mogu da prihvate fundamentalan aspekt plana čime su povukli potpuno i bezuslovno prihvatanje tog plana koje je izraženo mom ličnom izaslaniku gospodinu Sajrusu Vensu 1. januara". Kao što vidimo, samo Tuđman i jedan od lidera su tada svojim odbijanjima odložili praktično sprovođenje Vensovog plana i produžili ovu agoniju, a Tuđman je izjavio kako piše ovde, citiram: "Da posle međunarodnog priznanja njegove republike nema više političkih pitanja za pregovore. Gospodin Gulding je istakao da bi takvo povlačenje prihvatanja plana od strane gospodina Tuđmana značilo oduzimanje jednog od dva centralna elementa tog plana i obezvređilo bi osnov za njegovo prihvatanje od strane ostalih aktera. Međutim, i pored pet časova razgovora, gospodin Gulding nije uspeo da prebrodi ovu novu i neočekivanu prepreku za raspoređivanje snaga". I tako dalje. Dakle, kao što vidimo, Tuđmanov stav je saglasan sa stavom jednog od lidera jedne od ovih zona pod zaštitom Ujedinjenih nacija. A sad vas pitam da li se sećate, inače pošto se Tuđman u svom stavu kod tog odbijanja, na kraju je posle pod pritiskom pristao da se snage rasporede. Tuđman u stavu o tom odbijanju obrazlaže da je Hrvatska priznata i da više nema političkih razloga za bilo kakve pregovore. E sad moje pitanje glasi, da li se sećate da su međunarodni posrednici, uključujući lorda Karingtona (Peter Carrington) koji je predsedavao Konferenciji, upravo ocenili da je to prevremeno priznavanje Hrvatske pre političkog rešavanja bilo posmrtno zvono mirovnoj Konferenciji o Jugoslaviji? Da li se toga sećate?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne ...

SUDIJA MEJ: Dajte svedoku vremena. Želite li da taj dokument postane dokazni predmet, ovaj izveštaj generalnog sekretara?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ako želite ja vam mogu dati, pošto je ovo na srpskom. To je, evo piše, distribucija opšta B23451, 4. februar 1992. godine, original engleski naslov je "Dalji izveštaj generalnog sekretara shodno Rezoluciji Saveta bezbednosti 721 od 1991. godine" (Further report of the Secretary-General Pursuant to Resolution 721 of 1991). Vi ga verovatno možete uzeti u arhivi, ali ja vam mogu dati i ovaj.

SUDIJA MEJ: U redu, u redu. Nema potrebe da idemo dalje u vezi s tim. Naime, možemo da zamolimo Tužilaštvo da nam dostavi primerak. Oni bi trebalo da imaju jedan primerak na engleskom.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Nismo mogli da nađemo ni jedan, jedino šta mi imamo je onaj drugi dokument o kome je govorio gospodin Milošević, mislim na onaj o sednici Predsedništva od 20. avgusta. To imamo.

SUDIJA MEJ: Dajte nam onda kopiju koju ima optuženi, kako bi to moglo da postane dokazni predmet, pa ćemo da zamolimo prevod ako bude potrebno. Broj, molim vas.

sekretar: Dokazni predmet Odbrane broj 65.

SUDIJA MEJ: Gospodine C-061, sada je pročitana jedan vrlo opširan dokument. Možda biste trebali da imate primerak dokumenta pred sobom kako biste mogli da date svoj komentar. Ako želite, mi možemo u svakom trenutku da predemo na privatnu sednicu, ako želite da prokomentarišete dokument.

SVEDOK C-061: Pa mogu da komentarišem dokument ako je potrebno.

SUDIJA MEJ: U redu, privatna sednica, molim vas.

(privatna sednica, odlukom Pretresnog veća otvorena za javnost)

sekretar: Sad smo na privatnoj sednici.

SVEDOK C-061: Ono što mogu da kažem da sam ja imao razgovore sa gospodinom Guldingom u Kninu krajem januara 1992. godine i da sam razgovarao o planu Sajrusa Vensa (Cyrus Vance). Znači tačno je što ono u ovom izveštaju stoji, kako je to Guldingu prezentirao generalnom sekretaru, da sam ja tim, tom periodu gospodina Guldinga precizno upoznao sa našim stavovima oko predloga za modifikaciju plana. Da sam ga tačno upoznao sa zonama u kojima žive Srbe koji su u teritoriji Republike Srpske Krajne, a nisu prijedviđena da budu zaštićena. Rekao sam mu čak pojedinačno, označio sam mu tačno koje zone nisu obuhvaćene planom zaštite. Takođe smo razgovarao o Teritorijalnoj odbrani koja se u Hrvatskoj nalazi umjesto Jugoslovenske narodne armije i da se transformiše u regionalnu policiju sa naoružanjem koje je bilo predviđeno za mešovitu policiju. I takođe sam iskazao rezervu u sprovođenju hrvatskih zakona na teritoriji Krajne o čemu on govori u izvještaju. Znači moj je utisak bio posle tog razgovora, a to je i gospodin Gulding rekao da moramo još razgovarati o tome i da neke naše primedbe mogu da se uvažavaju, a da neke eventualno neće moći, verovatno neće moći. I ja sam naravno očekivao još jedan sastanak. Međutim, usledila je sednica Predsjedništva Jugoslavije, proširena sednica Predsjedništva Jugoslavije 31. januara, o kojoj sam govorio, na kojoj sam ja prisiljivan, ja lično da prihvatimo planove u potpunosti i bezuslovne. Ostali učesnici nisu hteli ni da saslušaju čak mogućnosti za modifikaciju, uopšte nije bila diskusija o tome povodom ovog dokumenta. Sada ne znam da... Da li da čitam sve ove izvještaje, da nađem još nešto što mogu da komentarišem?

SUDIJA MEJ: Ne, dokument je pročitao mi smo ga čula, ali onaj deo koji smo pročitali, ne znam da li želite da komentarišete, onaj deo gde se govori o vama i vašem položaju i vašim stavovima.

SVEDOK C-061: Ja sam u to vreme bio predsjednik Republike Srpske Krajne i predstavljao sam srpsku zajednicu u Krajini.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je izveštaj generalnog sekretara UN-a o razgovoru vas i Maraka Guldinga prilično razlikuje to šta ste vi tvrdili da ste objašnjavali Maraku Guldingu u vezi sa prihvatanjem plana i ovo šta on piše u izveštaju generalnog sekretara o neprihvatanju plana i kako to da

baš samo vi i Tuđman u tom trenutku imate isti stav da se plan prihvati? Da čujemo obrazloženje naravno.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pa ja sam rekao koje sam njemu kvalifikacije tražio i gospodin Gulding mi je rekao o čemu je moguće da se razgovara, a o čemu nije moguće da se razgovara. Naravno o suštini plana nije bilo moguće da se razgovara. Znači nema razgovora o tome da se promjeni plan, u smislu da to ne bude demilitarizacija, nego je samo razgovarano kakve naoružane formacije mogu da ostanu na ovom području. Znači kada se JNA povuče na koji način.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On vrlo jasno piše o čemu ste razgovarali, pa nema potrebe da se to prepričava. Međutim vi posle govorite da se jugoslovenska strana nije pridržavala toga plana. Pa ću da vam pročitam samo jedan kratak izvod iz Rezolucije 802 od 25. januara 1993. godine, Rezolucija 802 od 25. januara 1993. godine, Savet Bezbednosti ovo je treća lineá: "Duboko zabrinut", prethodno kaže, "potvrđuje svoju Rezoluciju, potvrđuje posebno prvrženost mirovnom planu UN, takozvani Vensov plan pod brojem" i tako dalje. I onda treća lineá: "Duboko zabrinuti informacijama dobijenim od Generalnog sekretara 25. januara 1993. godine o brzom i nasilnom pogoršanju situacije u Hrvatskoj do čega je došlo usled vojnog napada hrvatskih oružanih snaga na područje pod zaštitom mirovnih snaga", u zagradi "UNPROFOR (United Nations Protection Forces)". I onda posle toga traži безусловne primene mirovnog plana Ujedinjenih nacija i tako dalje. Dakle, kao što vidite Savet bezbednosti izražava duboku zabrinutost zbog napada hrvatskih oružanih snaga na područje pod zaštitom UN-a još u januaru 1993. godine. Dakle, ko se nije pridržavao plana, hrvatska ili srpska strana?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ni vi niti Franjo Tuđman.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Nema smisla da nešto šta ima jasno u dokumentima gubimo vremen na ovu polemiku. Pomenuli ste Badinterovu komisiju. U tekstu Banditerove komisije, koja je bila krajnje pristrasna i na štetu Jugoslavije, čak i tu se kaže u poglavlju "Plan mirovne operacije Ujedinjenih nacija za Jugoslaviju", dole sitno Vensov plan, po tački broj 1: "Mirovne operacije Ujedinjenih nacija u Jugoslaviji treba da bude privremeni aranžman za stvaranje uslova za mir i bezbednost za pregovore o sveobuhvatnom mirovnom rešenju jugoslovenske krize. Taj plan ne bi prejudicirao ishod tih pregovora". Da li tu ima nešto sporno?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pa to stoji... Sam plan je bezbjednosna operacija koja nije prejudicirala politička rješenja. Znači to je bio plan demilitarizacije, a ne politički plan, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pošto i dalje smo na zatvorenoj sednici, ja samo želim da se pozovem na još jedan izveštaj Generalnog sekretara od 15. februara 1992. godine koji nosi naslov "Dalji izveštaj generalnog sekretar povodom Rezolucije Saveta bezbednosti 721 od 1991. godine" (Further report of the United Nations Secretary-General pursuant to UN Security Council Resolution 721 of 1991) koji odslikava u stvari ono šta sam tvrdio o vašem upornom odbijanju prihvatanja plana i dalje, gde kaže u tački 7 u vezi sa Krajnom: "Primio sam pismo datirano 11. februara od Borisava Jovića predsednika Državnog komiteta koji je formiran u Beogradu za saradnju sa Ujedinjenim nacijama sa ciljem o očuvanju mira. U njegovom pismo koji je priložen kao dodatak uz aneks 4, ovog izveštaja gospodin Jović opisuje sastanak Skupštine Krajine na kojem je 81 delegat glasao za plan Ujedinjenih nacija, niko nije glasao protiv, a šest je bilo uzdržano. Na osnovu ovog glasanja i mera preduzetih s tim u vezi od strane više lidera tog područja, gospodin Jović navodi da odluka znači definitivno i bezuslovno prihvatanje plana Ujedinjenih nacija i punu saglasnost na saradnju u njegovu sprovođenju i preporučuje da ja predočim Savetu bezbednosti raspoređivanje mirovnih snaga". I tačka 8: "Gospodin Jović izrazio mišljenje da otpor planu od strane jednog lidera srpskih zajednica u ovom području, gospodina Milana Babića nema", pod navodima, "naročit značaj. Članovi Saveta bezbednosti treba da znaju da je gospodin Babić održao sastanak suparničke skupštine 10. februara koja je odlučila da se održi referendum. Po ovom pitanju 22. i 23. februara u vreme pisanja ovog izveštaja on i neki njegovi sledbenici i dalje izražavaju protivljenje planu. Međutim, došao sam do zaključka da ne treba da žurim da ove zamerke same po sebi blokiraju preporuku koju ovaj izveštaj sadrži. One opak predstavljaju potencijalnu opasnost za sprovođenja plana, s toga je još značajnije da se strahovanja i interesi srpskih zajednica u Krajini u potpunosti sagledaju na Konferenciji o Jugoslaviji, na kojoj predsedava lord Karington, da je to i namera lorda Karingtona". Prema tome, da li je ovo demantuje tu vašu priču kako ste vi prihvatili plan, kada ovde u izveštaju generalnog sekretara uz sve napore koji su izvršeni i konačno postizanje saglasnosti skupštine uz naše maksimalno zalaganje se onemogućava da se plan primeni i ako je jasno da vi sa par još svojih sledbenika se tom planu opirete.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ovo pismo koje ste naveli od 11. februara 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od 15. februara 1992. godine.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U redu. Negde oko 12. i 13. marta 1992. godine Skupština opštine Knin kojom sam ja predsjedavao donijela je odluku da prihvata raspoređivanje mirovnih snaga na svojoj teritoriji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro to je pošto je dakle... Vrlo ste dobro ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pošto je Savjet ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto je Savet bezbednosti doneo odluku da rasporedi snage onda ste vi na kraju na sednici Skupštine opštine Knin da to treba, to prihvatanje je bilo zakasnelo i nije predstavljalo nikakav relevantan činilac u pogledu doprinosa za primenu plana. Pretpostavljam da je to tako. Ali da se vratimo ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Molim sudije da mi kaže da je to vaše tumačenje. Moje je da sam se ja uporno zalagao dok Savjet bezbjednosti nije usvojio plan. Nakon što je Savjet bezbjednosti usvojio plan ja sam ga prihvatio takav kakav je Savjet bezbjednosti i usvojio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, mislim da možemo da se vratimo na otvorenu sednicu.

SUDIJA MEJ: Da, idemo na otvorenu sednicu.

SUDIJA KVON: Da li imamo ta dokumenta, rezoluciju i izveštaj?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Upravo ih tražimo, tražimo englesku verziju u našem sistemu, ali još uvek ništa.

SUDIJA KVON: Želite li da taj dokument postane dokazni predmet?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mislim da oba dokumenta treba da budu dokazni predmeti, i ova Rezolucija i ovaj izveštaj generalnog sekretara koji sam citirao. A dobro je da imate i ovo na srpskom, da biste mogli da uporedite da

sam sasvim precizno citirao svaku reč koju sam pročitao, bez obzira na to što je original na engleskom.

SUDIJA MEJ: U redu, u redu. Dajte da to rešimo sada. Trebalo bi da postoji Rezolucija i izveštaj. Ako ih Sekretarijat ima, onda treba da dobiju broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Jesmo li na otvorenoj sednici?

SUDIJA MEJ: Sačekajte trenutak.

sekretar: Sad smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA MEJ: Molim broj za te dokazne predmete.

sekretar: Dokument Rezolucija 802 od 25. januara 1993. godine biće dokazni predmet Odbrane 66, a izveštaj generalnog sekretara od 15. februara 1992. biće dokazni predmet Odbrane 67.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se sad vratimo, da se sad vratimo na sastanak u Igalu i dogovor sa lordom Karingtonom o prekidu vatre. Imali ste prilike da čujete i traku razgovora generala Kadijevića i hrvatskog predsednika Franje Tuđmana u kome Kadijević insistira da se poštuje dogovor postignut sa Karingtonom. Znae sled događaja posle toga. Da li je tačno da hrvatska strana i ovoga puta nije ispoštovala dogovor?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ako možete samo da me podsjetite na datum, nisam učestvovao u tom sporazumu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa u Igalu je bio novembra, novembra 1991. godine sastanak na kome je potpisan sporazum o prekidu vatre i Kadijević, ili koliko ja imam ovde zabeleženo, treba proveriti taj datum. Ne, to je 17. septembar ne novembar, to je bilo 17. septembra 1991. godine. Da li je tačno da Hrvatska strana i ovog puta nije ispoštovala dogovor? Vi ste čuli i onu traku, a znate i za događaje. Je li to tačno ili ne?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nakon sredine septembra mjeseca moja su saznanja da je Jugoslovenska narodna armija prešla u aktivna ofanzivna dejstva prema Drnišu, a početkom oktobra prema Zadru i Šibeniku. Tačno šta

se dešavalo na drugim ratištima, ja ne bih mogao reći precizno, ali znači posle sredine septembra intenzitet oružanog sukoba je značajno porastao. Ko je prekršio prvi taj sporazum od, ako je to tog datuma, ne znam. Ali znam kako su pravljene incidenti na području Petrovog polja i Lovinca, Petrovog polja kod Drniša i Lovinca u Lici. U Petrovom polju su pravljene tako što je, što su se grupe milicije iz Knina pripucavale sa snagama hrvatske policije ili Garde, ne znam tačno negdje oko mjesta Tepljuh, odnosno izvještaj je bio takav da se tamo nešto događa. Ja ne znam tačno. Onda je išao oklopni voz Frenkijev u Tepljuh, onda su ti incidenti pojačani, a nakon toga je Kninski korpus reagovao artiljerijom prema hrvatskim položajima i naseljima u Petrovom polju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je bilo u septembru mjesecu 1991. godine, što je moje saznanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam precizno o dogovoru o prekidu vatre, a ne o događajima pre prekida vatre, i pitao sam vas da li je tačno da hrvatska strana i tog puta nije ispoštovala dogovor. A čuli ste i telefonski razgovor Kadijevića i Tuđmana u kome se Kadijević zalaže da se poštuje dogovor sa Karingtonom i insistira na tome da prestanu da dave kasarne, da im omoguće da dobiju struju i vodu, da dođe do prekida vatre kako piše u Sporazumu i tako dalje. Dakle, pitam vas, da li je tačno da posle tog sporazuma hrvatska strana nije uopšte poštovala dogovor i toga puta?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Prema mom saznanju, ja sam čuo da je postojalo, ne znam, 10, 15 dogovora možda, u toku te jeseni o prekidu vatre ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja vas ne pitam za 15 dogovora, molim vas, ja vas pitam za ovaj sa Karingtonom za koji je znao ceo svet i koji je potpisao Tuđman. Nije bio dogovor između dva komandanta nego ga je potpisao Tuđman. Taj vas pitam dogovor.

SUDIJA MEJ: Gospodine C-061, ako ne znate odgovor na neko pitanje, samo recite da ne znate.

SVEDOK C-061: Ne znam.

SUDIJA MEJ: Ako znate, pokušajte da odgovorite molim vas.

SVEDOK C-061: Ja sam pokušao da kažem ono šta znam o događajima iz tog vremena, a tačno na ovo pitanje mogu reći da ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sećate li se pisma Kadijevića, pisma lordu Karingtonu sledećeg dana, pa bilo je objavljeno u novinama, "navodi da se i pored svih uveravanja organa Hrvatske da su naložili i zahtevali prekid dejstava, napadi još uvek traju sa izuzetnom žestinom i nemilosrdnošću i da nažalost 18. septembra u 12.00, kada je trebao da stupi u dejstvo potpuni prekid vatre, oružane formacije Hrvatske ne samo da nisu prestale već su intenzivirale napade na JNA. I piše da su napadnute jedinice i objekti u Zagrebu, Šibeniku, Varaždinu, Petrinji, Vukovaru, Vinkovcima, u reonu Sinja, Skradina, Ogulina i mnogih drugih mesta, a ni jedan objekat JNA nije deblokiran i ako postoji ...

SUDIJA MEJ: Zna li, znate li bilo šta o ovome gospodine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da, časni sudijo, pa mislim da sam o tome već govorio, o mojim saznanjima iz tog vremena. Ja sam rekao da je septembar mesec vreme kada je pojačana intenzivna ne samo blokada već i napadi hrvatskih oružanih snaga na garnizone po gradovima Hrvatske. Znači, za to sam znao, to su, iz medija, iz širih informacija, o tome se znalo i govorilo i ja sam to već i rekao, a pokušao sam da dopunim to svoje saznanje onim šta sam ja lično vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se sećate odluka o blokadi svih kasarni JNA u Hrvatskoj po jedinstvenoj odluci rukovodstva koja je doneta polovinom avgusta 1991. godine? A odluka o napadima na te kasarne i sve jedinice JNA je doneta 14. septembra 1991. godine, pa je munjevito reagovao Karington da upravo to spreči i posle nekoliko dana je došlo do potpisivanja sporazuma o prekidu vatre?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Tako je. Za to sam znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro. Od poznatih događaja u Splitu 6. maja pa do 25. jula 1991. godine, da li vam je poznato da je u Hrvatskoj zabeleženo 126 slučajeva nasilnog delovanja prema licima i objektima JNA i registrovano 22 oružana napada na jedinice JNA u rejonima ras-

poreda, 11 slučajeva otvaranja vatre i fizičkog ugrožavanja kasarni, 36 slučajeva nezakonitog postupanja i prekoračenja ovlašćenja? Da li vam je išta od toga poznato?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Čuo sam za te događaje, a precizne podatke ne znam tačno koliko. Znači, ja sam već rekao da je to bila neka druga faza eskalacije sukoba, znači nakon događaja iz početka maja 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li je jasno onda iz ovih činjenica, dakle, ne iz ničijih stavova nego iz činjenica da je rukovodstvo, tadašnje rukovodstvo Hrvatske nekoliko dana pre sastanka s Karingtonom donelo odluku o opštem napadu na JNA, a da dogovoreni postupak u Igalu nije poštovan ni jednog jedinog časa, odnosno da rukovodstvo Hrvatske nije imalo nameru da to poštuje? Kad se slože ove činjenice i jedna, druga, treća, četvrta poređaju, da li je to jasno?

SUDIJA MEJ: Zaustaviću ovaj govor. Ako želite da komentarišete ono šta vam je rečeno, gospodine C-061, imate priliku.

SVEDOK C-061: Izvinjavam se, šta je pitanje bilo iz ovog govora?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kada se ono što kažete sami u odgovoru da vam je poznato u vezi sa odlukom o blokadi kasarni, u vezi sa odlukom o napadima širom Hrvatske na kasarne, posle čega je usledila intervencija lorda Karingtona i Tuđman potpisao dogovor o prekidu vatre gde se podrazumeva čak i demobilisanje rezervista Hrvatske nacionalne garde i tako dalje, da su se napadi intenzivirali, što se vidi iz ovog pisma Kadijevića lordu Karingtonu već sledećeg dana, i da se nisu ni jednog časa ni pridržavali niti imali nameru da se pridržavaju dogovora koji su potpisali sa Karingtonom.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pa, ako je ovaj dogovor postignut u septembru mesecu, na osnovu vašeg pitanja mogu da kažem da je od 26. avgusta, prema mom saznanju, počela velika intervencija, masovna intervencija Jugoslovenske narodne armije prema teritorijama koje su bile pod kontrolom hrvatske policije, odnosno hrvatske vlade. E sad, ne znam šta želite, da uklopim ta svoja saznanja u neki vaš zaključak ili ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da požurimo malo onda sa pitanjima, možda će se ...

SUDIJA MEJ: Nema sumnje da je to upravo ono šta želi optuženi. To su njegovi zaključci koje on želi nama da prikaže, to nije nešto na šta treba da odgovara svedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je Tuđman još 1990. godine na sastanku sa svojim saradnicima, Manolić, Boljkovac i drugi, detaljno razradio prvu, još uvek tada prikrivenu, fazu rata protiv JNA?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda vam neću postavljati pitanja o elementima toga šta vam ništa nije poznato. A da li vam je poznato da su tada, donoseći odluku o nasilnom otepljenju, članovi hrvatskog vrhovništva imali strategiju o jednovremenom udaru na JNA tako da razvuku snage? Znači na svim mestima gde je JNA bila u Hrvatskoj, na što širem prostoru da ih angažuju na bezbroj sitnih zadataka, a da vremenski produžavaju institucionalnu krizu u zemlji i onemogućavaju funkcionisanje političkog, privrednog i vojnog sistema nastojeći da tako ograničavajuće deluju na JNA i da je istovremeno napadaju. Da li se sećate takvog stanja i da li imate vi saznanja uopšte o tome šta se tada dešavalo?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Prvo saznanje o pripremama Vlade Hrvatske protiv JNA, meni se čini da je to bilo zaista prvo saznanje, bilo je iz informacije Saveznog sekretarijata za odbranu, iz informativne službe. To je bilo prvi put precizno predstavljanje tih aktivnosti hrvatske vlade, kako je već predstavljeno bilo tada u januaru, 25. januara 1991. godine. A već sam govorio o tome šta smo znali, o čemu se pričalo, znači da hrvatska policija naoružava, povećava rezervni sastav, da naoružava pripadnike HDZ-a. Znalo se o tome koji je bio javni stav, politički, Hrvatske i vladajuće stranke i tadašnje vlasti u Hrvatskoj o budućem uređenju, odnosno modelu uređenja odnosa u Jugoslaviji. Oni su se zauzimali otvoreno, znači jasno i precizno za političko rešenje po modelu kakav su oni zastupali. To je bilo jasno. Ne znam šta još me pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je tačno da posle Plitvica koje smo maločas pominjali, da se ređaju novi konflikti protiv srpskih naseljenih mesta, na primer u Glini, Bršadinu, oružani sukobi hrvatske policije i srpske policije i napadi na građane srpske nacionalnosti gde je bilo i mrtvih, i ranjenih, i zarobljenih? Da li se išta od toga sećate? To je, na primer, 26. juna 1991. godine, Glina i Bršadin.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Vrlo dobro se sećam sukoba u Glini, jer sam nakon početka tih sukoba i bio blizu, odnosno bio u Glini i imao uvid u dešavanja tamo. Naime, tamo je policija, milicija Krajine, specijalna milicija, Kapetan Dragan i naoružani građani iz Gline su vodili oružani sukob sa hrvatskom policijom i nastojali da preuzmu policijsku stanicu u Glini koju je do tad držala hrvatska policija. To znam vrlo, dosta dobro. Oko događaja u Bršadinu ne bih znao posebno. Šta ste još pitali?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ne znate ništa o ovome, a o Glini objašnjavate da su Srbi napali Hrvate. Je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne, Srbi nisu napali Hrvate već je milicija Krajine, odnosno specijalna milicija, posebno kapetan Dragan napadala policijsku stanicu hrvatske policije u Glini i zauzela je posle tih borbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li dolazi tada i do pokušaja ovladavanja selom Mirkovci kod Vinkovaca 22. jula 1991. godine gde je takođe bilo mrtvih i ranjenih?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znam da su bile borbe u blizini Mirkovaca vrlo jake, da su se stanovnici Mirkovaca, posebno Teritorijalna odbrana sela Mirkovci, to je bilo u javnosti dobro poznato, svoj javnosti, da se vrlo odlučno suprotstavljala pokušajima ili, ne znam već, detalje tih borbi ne znam, samo znam da su uporno nastojali da odbrane Mirkovce. Tamo je čini mi se tad, zaboravio sam njeno ime, jedna devojka bila jako popularna među Srbima, djevojka koja se borila na srpskoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa dobro, pošto ste maločas govorili o tome da su, da je policija Krajine u stvari napala Hrvate u Glini ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nisam rekao da je napala Hrvate već policijsku stanicu u Glini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, policijsku stanicu. Glina, to je Banija, je li tako, ima tu i drugih mesta ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

SUDIJA MEJ: Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica, odlukom Pretresnog veća otvorena za javnost)

sekretar: Sad smo na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Mioševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ste na opštini Petrinja za predsednika postavili svog kolegu po struci Radovana Maljkovića, a za predsednika Izvršnog saveta opštine Nikola Bandura koji je istovremeno bio i predsednik Kriznog štaba, je li to tačno ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne sjećam se da sam, to nije tačno. Tamo je formirana zajednica mjesnih zajednica opštine Petrinje i oni su sami izabrali predsjednika tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači niste vi postavili svog kolegu po struci Radovana Maljkovića za predsjednika?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Mi smo ga samo priznali, ja sam ga priznao za predsjednika opštine. Izabrali su ga njegovi ovi tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas da li vam je poznata da su petrinjske kasarne "Samarica" i "Vasilj Gaćeša" šta znači praktično Petrinjski garnizon pukovnika Tarbuka, bile pod konstantnom blokadom hrvatskih snaga sve do 21. septembra 1991. godine. I da pripadnici JNA iz tih kasarni sve i da su hteli, nisu mogli da djeluju na području Banije, već da je to bilo telo kojim ste vi komandovali i vaši komandanti. Je li tako ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Šta ste sada tu rekli? Rekli ste nekoliko stvari, ako možete da ponovite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa prvu stvar za koju sam vas pitao je da ste postavili svog kolegu zubara za predsjednika opštine u Petrinji. Vi kažete da ga je izabrala skupština.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Doktora Radovana Maljkovića je psihijatar, nije bio zubar ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro kolega ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Izabrali su ga odbornici, odnosno predstavnici mjesnih zajednica na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. A onda sam vas pitao da li je tačno da je Petrinjski garnizon bio pod konstantnom blokadom Hrvat-

skih snaga, sve do 21. septembra, pa sve i da su hteli nisu mogli da deluju na području, jer su bili pod blokadom, niko nije mogao ni da izađe iz kasarne i delovanje je isključivo bilo Teritorijalne odbane koja je bila pod vašom komandom. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Cela teritorija je bila pod kontrolom hrvatske Vlade. Garnizon u Petrinji nalazi se na periferiji grada. Kakav je odnos bio u ovoj blokadi to ne mogu da znam. Znam sljedeće da je Garnizon Petrinja, odnosno da su jedinice iz Garnizona Petrinja učestvovala u borbama oko Kostajnice, da su učestvovala posebno pu borbama oko Jabukovca. Pričali su mi ljudi da je kapetan iz te jedinice, on je komandovao artiljerijom, tenkom ili ne znam ja već čim, da je veoma zaslužan za likvidaciju uporišta hrvatskog u Jabukovcu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas samo malo da požurimo. Ja vas pitam da li je tačno ili nije, vi odgovarate prilično nejasno, pa se ne može dokučiti šta je ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U Petrinji je bilo baš tako ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je poznato da je JNA uopšte nije učestvovala u borbama oko Dvora na Uni, Kostajnice i Petrinje, jer je JNA po odluci Predsedništva SFRJ bila isključivo u ulozi tampon zone, je li to tačno ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Rekao sam da je Garnizon iz Petrinja učestvovao u borbama oko Dvora na Uni, Kostajnice i Gline... Pardon Petrinje, ali ne znam da li je učestvovao oko napada na Dvor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kada je to bilo? Da li biste hteli da mi to kažete? Pošto vam je poznato, onda znate kada.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znači to se dešavalo u septembru mjesecu... U pardon, da, da septembru mjesecu 1991. godine. Septembru mjesecu 1991. godine, zato i znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada u septembru?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U septembru mjesecu i dalje. Kada tačno ne znam, to su mi rekli ljudi kada sam obilazio to područje u novembru 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kako kada je Garnizon u Petrinji bio pod blokadom? Kako su oni tačno učestvovali u borbama?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja tačno ne znam u kakvom je on odnosu bio. Da li je bio u petrinjski garnizon bio u odnosu, znam da je učestvovao u borbama. Kasarne, ja sam vam rekao, kasarne petrinjskog garnizona su bile na periferiji Petrinje, a neke su bile i van.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima dve kasarne u Petrinji. A da li vam je poznato da upravo pukovnik Tarbuk, komadant garnizona u Petrinji od lidera civilnih struktura, koje ste upravo vi kao komadant TO postavili izričito traži da se prekine sa pljačkom i paljenjem hrvatskih kuća na tom području, koje ste vi organizovali.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nismo mi organizovali. Ne znam za te naredbe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li vam je poznato da je upravo zbog blokade Petrinjskog garnizona područje Banije sa drugog područja došla Motorizovana brigada kojom je komandovao pukovnik Borić, da bi preuzela funkciju tampon zone, s obzirom da petrinjski garnizon to nije bio u stanju, od blokade paravojnih snaga Hrvatske?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Za pukovnika Borića sam čuo, a gde se angažovao, ne znam tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno gospodine C-061 da upravo taj vaš čovek, predsednik Opštine Petrinja, koga smo maločas spomenuli doktor Radovan Maljković, koji je prekinuo odnose sa Garnizonom JNA i pukovnikom Tarbuka, napisao pismo Željku Ražnjatovću Arkanu komandantu Srpske dobrovoljačke garde pozivajući ga da dođe na to područje?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam za to pismo video u kancelariji, odnosno u Tužilaštvu Tribunala, tada sam prvi put čuo za to pismo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li možete da objasnite što ste prekinuli odnose sa vojskom, a pisali pismo Arkanu? Što ste to radili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Uopšte nismo prekinuli odnose sa vojskom, jesmo održavali mobilizaciju i smatrali smo da je JNA najča snaga koja može da zaštiti srpski narod u Krajini. Nije bilo razloga, nije bilo nikakve logike, to nije istina, mi smo podržavali Jugoslovensku narodnu armiju kao oružanu

formaciju Jugoslavije, kojom ste vi komandovali, koja može efikasno da zaštiti srpski narod u Krajini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro o komandi mi smo raspravljali, pa ne morate da pominjete svaki put. Ta lekcija vam nije potrebna da je pominjete stalno. Recite mi molim vas da li je tačno da je taj isti doktor Radovan Maljković na izborima u Krajini upravo ispred vaše stranke, vaše stranke dakle, vaš bliski saradnik postao poslanik u Skupštini Republike Srpske Krajine, gde je bio jedan od najekstremnijih. Inače to vaše okruženje bilo, što se po svim dokumentima vidi bilo najekstremnije, je li to tačno ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Tačno je sledeće, da je doktor Radovan Maljković izabrana za poslanike Skupštine Republike Srpske Krajine u izbornoj jedinici Petrinja, a da je njega predložila Srpska demokratska stranka Krajine, a ostalo su vaše konstatacije koje nisu tačne. I mogao bih da kažem sledće i to je razlog zašto vi pominjete Radovana Maljkovića on je bio politički protivnik Borisavu Mikeliću koji je bio jak uticaj u Petrinji na Baniji. To je moje mišljenje zašto vi želite da pominjete Radovana Maljkovića, u vezi sa Mikelićem bio čovek koji je i prije nego što je otišao sa tog područja vršio jak uticaj iz Beograda i to u Petrinju, Kostajnici i Dvoru na Uni. Nije mogao u Glini zato što je doktor Dušan Jović bio njegov lični protivnik, zbog toga on nije mogao da ostvari uticaj u Glini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To što se tiče Borislava Mikelića on je bio i u vreme nekadašnje Jugoslavije jedan od najuglednijih privrednika i direktor najvećeg kombinata te vrste "Gavrilović" poznate u svetu i sigurno nauglednija ličnost u Petrinji, budući da kombinat u Petrinji daleko prevazilazi okvire njegove opštine. Prema tome, da li je on imao uticaj ili nije, svakako je imao uticaj. Šta je u tome čudno? Pitanje je kako je on koristio taj uticaj? On ga je koristio za mirno rešenje, a ne za sukobe.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: On je meni rekao da je pomagao naoružavanje Banije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On vam je rekao?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Doćićemo još na neka pitanja kada je već u pitanju Mikelić koji je vodio pregovore za mirno rešenje koje ste vi opstruirali, kao što smo već juče videli. Dobro. Dakle, nije jasno da

sve ono što vi pripisujete JNA i policijskim strukturama policije Krajne, da su upravo činili ljudi koje ste vi imenovali?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam rekao da je moje znanje o tome šta je činjeno, gdje je činjeno i kako je činjeno i gde je i ko bio odgovoran po komandnoj liniji po područjima gdje su se dešavali ovi događaji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prethodno pitanje da ste ovog Maljkovića koji je bio jedan od ekstremista vaše stranke izabrali za poslanika u Skupštini, praktično ste odgovorili potvrdno. Da je na predlog vaše stranke izabran kao da on nije član vašeg rukovodstva ...

SUDIJA MEJ: On vam je odgovorio na pitanje koje se odnosi na izbor toga čoveka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste vi uz pomoć Mileta Paspalja na čelo opštine Glina postavili takođe vašeg kolegu po struci Dušana Jovića, doktora Dušana Jovića koji je ujedno bio i predsednik Kriznog štaba i komadant Teritorijalne odbrane Glina, kao i predsednik ratnog Predsedništva Glina, je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Doktor Dušan Jović je ginekolog i njega su za predsjednika Skupštine opštine Glina, izabrali odbornici Skupštine opštine Glina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa malo pre ste ga pominjali u konfamaciji sa Mikelićem, a on je takođe bio član rukovodstva vaše stranke, koliko ja znam, je li to tako ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Imao je lične sukob sa Mikelićem, jer se oženio bivšom Mikelićevom suprugom. A bio je član Srpske demokratske stranke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, bio je član vaše stranke?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Bio je član stranke u kojoj sam bio i ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta ste vi bili u toj stranci?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U koje vrijeme?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U to vreme kada je postavljen Jović?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Jović je izabran za predsjednika opštine, od odbornika Skupštine opštine. Jović je postavljen za komadanta regionalnog štaba Teritorijane odbrane na Baniji ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko ga je postavio?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: 27. ili oko, kraj jula 1991. godine ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je postavio Dušana Jovića? Jeste li ga vi postavili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Je li ovo otvorena ili privatna sednica?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Izvinjavam se je li otvorena ili privatna sednica?

sekretar: Na privatnoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zatvorena. Vi ste ga postavili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam ga postavio na tu funkciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vi ste ga postavili, njega i Maljkovića i tako dalje ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Maljkovića ne, Jovića ne za predsjednika opštine, nego samo na ovu funkciju za koju sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upotrebljavate postavljanje i tako dalje, kao da ste neki posmatrač toga, a vi ste ga postavili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Bio je izborni postupak u Skupštini opštine i izbori za poslanika, ja sam postavio za komadanata regionalne Teritorijane odbrane. Što je trebao biti Jović, ali nije uspeo da komandu nad Dvorom na Uni, Kostajnicom zbog sukoba sa Mikulićem i njegovim uticajem i zbog sukoba sa Vajagićem na ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada je reč o Glini i o Joviću koga ste vi postavili. Zar niste ovih dana pominjali opština Glina i zločine paljevine nad Hrvatima i njihovom imovinom i to pre svega selo Joševica i Viduševica?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Za ovo prvo nisam znao, ovo drugo sam video.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro ko je onda za to odgovoran?
SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Odgovoran je onaj ko je komandovao na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ko je komandovao na tom području, ako ne čovek koga ste vi postavili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam govorio tačno, kako je išla linija komandovanja na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da idemo dalje. Da li je tačno da je upravo proglas ratnog Predsedništva opštine Glina potpisao upravo taj Dušan Jović koga ste vi postavili i koji je to radio u skladu sa vašom politikom? Je li tačno ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Dušan Jović je bio predsjednik Skupštine opštine Glina i u toj funkciji je mogao biti predsjednik tog ratnog Predsjedništva, ako je to ta forma bila, znači ratno Predsjedništvo je bilo delo Skupštine opštine, koji je vršio funkciju Skupštine opštine u uslovima neposrijedne ratne opasnosti i ratnog stanja. Znači ako je on u toj funkciji, ako je bio predsjednik Skupštine opštine, onda je bio i u funkciji predsjednika tog ratnog Predsjedništva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda to znači on je napisao taj proglas to vam je ovo u "Biltenu ratnog Predsjedništva štaba opštine Glina", znači štaba TO, a ne opštine, a njega ste vi imenovali je kaže: "Do kada ćete slepo gledati nevolje naše i ono što nam čini Tuđman i njegove ustaše" i tako dalje. Poruka Srbima i vrlo jedan zapaljiv, rekao bih rečnik, jer to bila vaša politika? Je li to bilo u skladu sa vašom politikom ili je na njega uticao neko iz Beograda ili možda neka paralelna struktura ili neki sveti duh mu se pojavio u noć da radi ovo što radi?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne sećam se o čemu govorite, ali moja politika je bila jasna, da preživi srpski narod u Krajini, a ne da se nanosi neka šteta Hrvatima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja mislim da smo dovoljno... A s obzirom da je nesporno da ste sve ovo znali, pogotovo što je Jović bio član užeg rukovodstva veše stranke, kako onda vi možete da govorite o haosu na području Banije i Korduna kada ste vi upravo držali pod kontrolom to

područje i to preko ovih ljudi koje ste vi lično postavili i koje se ponašali izuzetno ekstremno.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nisam držao to područje, ja sam već govorio o činjenicama konkretnim. Na šta mislite kako sam ja mogao da držim područje, kada su postojale vladajuće komandne strukture na tom području, što se tiče vojnog komandovanja. A što se tiče političkog, ja sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro da li je tačno da ste istog tog čoveka doktora Dušana Jovića kasnije postavili za ministra zdravlja u vašoj Vladi SAO Krajine i kasnije Republike Srpske Krajine, je li tačno to?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ministar zdravlja u Vladi SAO Krajine bio je Vaso Lezajić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je bio Jović? Je li bio nešto u Vladi SAO Krajine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U Vladi SAO Krajine ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne sećate se je li nešto bio Jović u vašoj vladi?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ministar zdravlja je bio Vaso Lezajić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je bio Jović?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne sećam se da je bio u Vladi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tvrdite da Jović nije bio u vladi SAO Krajine i Republike Srpske Krajine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U Vladi Republike Srpske Krajine možda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači bio je. Ko je bio predsednik vlade u to vreme?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U koje vrijeme. recite mi tačno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kada je Jović bio?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne mogu tačno da kažem da li je on tačno bio. Moguće da je bio u vladi Republike Srpske, ali se ne sjećam, a u vladi SAO Krajine nije sigurno bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, moguće je da je bio u Vladi Republike Srpske Krajine, ali se ne sećate ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne sjećam se zato što je doktor Vaso Lezajić bio ministar zdravlja u Vladi SAO Krajine i u Vladi Republike Srpske Krajine dok nije preuzela druga garnitura. Ne znam na šta vi mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li on nije bio nikakav ministar u Vladi?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja se ne sećam da je on bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije bio ministar u Vladi Republike Srpske Krajine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ali ne sjećam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste tada bili predsjednik vlade.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam bio predsjednik vlade Republike Srpske Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, a kakve su uopšte ona mogle imati veze strukture iz Srbije za ovo šta se događalo u Glini i Baniji?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Vi ste bili vrhovni komadant.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači ja sam ovog Jovića postavio i njime rukovodio i pisao mu ove proglase i radi to šta je on radio. Je li to ono šta hoćete da kažete?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Vi ste bili na vrhu komande strukture onako kako sam ja već opisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro taj vaš opis i ta vaša struktura, ali ajmo dalje da idemo. Da li je tačno da je na vašu inicijativu u Dvoru na Uni, vašu ličnu, dakle inicijativi u Dvoru na Uni kao i u Petrinji i u Glini, smenjen predsednik opštine Simo Rajšić umesto koga ste postavili svog bliskog saradnika takođe iz SDS-a Peru Cvetanovića, je li tako ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U Dvoru na Uni bile su dve struje, jedna u SDS-u i jedna koja nije bila iz SDS-a. Simo Rajšić je bio jedna struktura pretходне levice, a jedna frakcija SDS-a u Dvoru na Uni u kojoj su bili Žunić i ostali. Pero Cvjetanović je bio jedna frakcija, znači osnivač SDS-a. Kad je

on tačno bio tamo, on je jedno kratko vreme bio predsednik opštine, vrlo kratko vreme ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja ga nisam postavio na to, već su ga birali odbornici Skupštine Opštine Dvor na Uni. A što se tiče Petrinje tamo nisam nikoga postavio. Koga ste još naveli?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pitao sam vas upravo ovo što ste potvrdili. Da ste smenili predsednika opštine Simu Rajčića

SUDIJA MEJ: On nije potvrdio, nemojte pogrešno da predstavljate svedočenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas da li ste potvrdili da ovaj Pero Cvetovanović koji je došao na mesto Sime Rajšića, član vaše stranke?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: On je bio osnivač SDS-a ...

SUDIJA MEJ: Izgubili smo prevod. Molim vas da ponovite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste bar potvrdili da je Pero Cvetanović bio, koga ste postavili na mesto ovog Sime Rajšića bio iz vaše stranke? Član rukovodstva vaše stranke?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Član rukovodstva stanke čiji je osnivač bio Jovan Rašković, a on je bio jedan od bliskih saradnika i osnivača stranke sa doktorom Raškovićem. Ja nisam smenio Simu Raškovića, jer ga ja nisam ni postavio. Pero Cvetanović je izabran za predsednika od strane skupštine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali nije sporno da je on bio član najužeg rukovodstva vaše stranke, je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Stranke na čijem čelu je bio predsednik Jovan Rašković. Član Glavnog odbora, bio član Glavnog odbora predsjednik Glavnog odbora je bio doktor Jovan Rašković.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro recite mi molim vas, vi govorite čini mi se negde i o Goranu Hadžiću i prilično ovako sa prezirom ističete da se radilo o magacioneru ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, ako je tako tumačeno. Ja nisam pričao o njegovim kvalifikacijama. Rekao sam da mi je vrlo neprijatno da pričam o njegovim kvalifikacijama, ali kada sam pitan od Tužilaštva ja sam se za to izjasnio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi ste smatrali da su mu kvalifikacije takve da nije sposoban da obavlja neki funkciju, je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam rekao da je on bio rečiti političar. Da nisam dovodio u vezi njegove kvalifikacije i njegov politički rad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako ste imali takav odnos prema kvalifikacijama kako ste onda kada ste smenili Matijaševića sa mesta predsednika Skupštine ...

SUDIJA MEJ: Ne. To nije tako prihvaćeno. Ne prihvata se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li vi postavili Mileta Paspalja za predsednika skupštine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Izabrala ga je skupština na otvorenom mjestu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izabrala ga je skupština?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li svakog predsednika izabere skupština?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Po poslaniku skupštine svakog predsjednika skupštine biraju poslanici. Prethodni predsjednik skupštine je bio Velibor Matijašević, ranije je bio predsjednik opštine Glina. Postojao je tu interni sukob između Matijaševića, Mile Paspalja i Borisava Jovića. Taj interni sukob je riješen tako što je Matijašević smjenjen, a tamo izabran Jović na mesto predsjednika skupštine. S obzirom da sam ja cjenio Matijaševića kao jednog od ljudi koji je bio pravnik i aktivista na Baniji, član SDS-a iz tog vremena sam ga znao. Ja sma bio zainteresovan da se on izabere za predsjednika skupštine SAO Krajne sa drugim još poslanicima, koji su to podržali. On je izabran za predsjednika skupštine SAO Krajne. A onda se desilo da je pao pod uticaja Martića, Dušana Starevića i još nekih ljudi koji su bili pod kontrolom Jovice Stanišića i onda je on opstruirao zasedanje skupštine. U jesen 1991. godine

kada sam trebao na prvi sastanak sa Vejnansom (Henry Wijnaendts) u Pariz (Paris) da je on zakazao sednicu skupštine na kojoj je trebao da predsjednik vlade donese izvještaj i ja sam rekao kako je ovo razjašnjeno uz pomoć vaše intervencije i intervencije Jovice Stanišića. Kasnije kada je vlada tražila zasedanje, odnosno ja zasedanje skupštine, on nije hteo da sazove skupštinu i to je razlog da odem na Baniju i da tražim političku podršku da ...

prevodioci: Malo sporije molim vas.

SVEDOK C-061: Da se ove institucije SAO Krajne i 21. novembra 1991. godine vlada je zatražila sjednicu skupštine. Poslanici su se odazvli, došla je većina poslanika na sednicu skupštine, ali je dolazak opstruirao Matijašević i potpredsjednik skupštine Zečević Drago iz Lapca, koji je bio potpredsjednik skupštine. I onda je skupština, i onda je većina poslanika odlučila da skupština zaseda i izabrali su novog predsjednika Mileta Paspalja. Mile Paspalj je bio predsednik regionalnog odbora Srpske demokratske stranke u Glini, zato što je imao jak politički uticaj na Baniji, a pošto je i prethodno Matijašević bio sa Banije onda bila politička formula da budu zastupljeni svi delovi iz SAO Krajne i to ravnomjerno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro ...

SUDIJA MEJ: Vreme je za pauzu od 20 minuta.

(pauza)

(privatna sednica, odlukom Pretresnog veća otvorena za javnost)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam razumeo, gospodine Mej, da smo i dalje na zatvorenoj sednici, je li tako?

SUDIJA MEJ: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ako sam dobro razumeo vaše objašnjenje. Matijašević je bio istaknut član SDS-a i kao takav izabran je za predsednika skupštine, kao što ste objasnili. Kažete kako se povezao sa Martićem, pa je počeo da radi na način koji nije vama odgovarao, pa je zato smenjen, je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam precizno objasnio zbog čega je smenjen Matijašević, zbog toga što nije došao na sjednicu skupštine i opstruirao je sednicu skupštine. A kako se povezao sa paralelnom strukturom na koji je način Jovica Stanišić imao uticaj na njega ja sam to objasnio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja nisam čuo da je on vršio uticaj na njega i zašto je on bio?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam rekao da je početkom, oko 12. oktobra 1991. godine, oko tog datuma bio sastanak kod vas ili dan pre ili u to vreme. Da je to pripremni sastanak za odlazak delegacije SAO Krajine na pregovore u okviru Haške konvencije, pripreme za odlazak na konferenciju u Pariz sa gospodinom ambasadorom Vejnansom. Za vreme tog sastanka ja sam prijedložio vama da je predsjednik skupštine Matijašević zakazao sednicu skupštine i da ja kao predsjednik vlade treba da podnesem izveštaj. Ja sam vama rekao da ne mogu istovremeno bitna dva mesta i u Kninu i u Parizu, vi ste rekli da o tome ništa ne znate. I posle nekog vremena skupština je ta otkazana i ja sam otišao u Pariz na pregovore i bez opterećenja i bez obaveze da skupštini podnesem referat. Tako ja znam uticaj koji je Jovica Stanišić imao na Matijaševića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakve veze ima Jovica Stanišić sa Matijaševićem, ako smo insistirali da idete na mirovne pregovore u Pariz, da je to prečo nego održavanje vaše skupštine koju možete da držite kada vam je volja, a pregovore u Parizu ne možete da držite kada vam je volja?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Jovica Stanišić je obrazlagao da je ovo preče, ja sa tim nisam upoznato. Znači, na moju intervenciju prema vama i na pominjanje Jovice Stanišića da učini da to može učiniti, uticati na Matijaševića i taj uticaj je izvršen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači Jovica Stanišić je izvršio uticaj na Matijaševića da odloži sednicu Skupštine da bi vama omogućio da idete na mirovne pregovore u Pariz sa ambasadorom Vejnansom?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Tako je. Tako sam ja shvatio to. Tako sam ja to razumio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi molim vas pošto ste smenili Matijaševića, pod kojim je okolnostima Matijašević ubijen, kratko vreme posle toga?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Čini mi se nije kratko vreme posle 21. novembra, ne znam tačno kada je poginuo. Čuo sam, ne znam tačno, čuo sam da su ljudi sa Banije pričali da kada je išao u obilazak vodovoda, ne znam neke komunalne infrastrukture koje su se nalazile u to vreme ne znam tačno i da je tamo u to vreme poginuo. To sam čuo o njemu. Kasnije sam sreo njegove roditelje, oni su pričali nešto o tome, ali mi nisu ispričali detalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro da li ja mogu da zaključim iz ovoga što vi govorite kada se poveže od početka do kraja, da svi oni koji se sa vama nisu slagali da su po vašim kriterijumam svrstavani u neku paralelnu strukturu?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Paralelna struktura je pojam iz vojne linije i političke linije nad kojom ste vi imali uticaj i vršili komandovanje na teritoriji Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu paralelnu strukturu ste izmislili, ali dok smo na zatvorenoj sednici da vam postavim samo nekoliko pitanja u vezi sa ovim vašim intervjuom koji je inače bio ovde dat. To je na strani 02034458 kako ga je dala druga strana. Vi u svome intervjuu kažete, svo samo nekoliko citata, to je prilično dug intervju, na čitave tri strane novina, nedeljnih novina "NIN-a". Kažete: "Srpska demokratska stranka je politički uspela da objedinjih srpski narod ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije ako mogu da vam pomognem to je tabulator 26, dokaz 352.

SUDIJA MEJ: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Srpska demokratska stranka je politički uspela da objedinjih srpski narod koji se nalazi u avnojevskim granicama Hrvatske. Srpska demokratska stranka je uspela zato što je jednostavno rečeno

da je postojala potreba da je postojala potreba za artikulisanjem srpske nacionalne svest na tom prostoru." Je li su to vaše reči?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Kog datuma je, smo mi recite, taj intervju?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je intervju "NIN-u" koliko sam shvatio iz 1991. godine, 18. januar 1991 . godine "NIN".

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa onda kažete: "Zadatak SDS-a je da lje uspostavljanje celokupne demokratske odnose unutar srpske nacije", jesu to vaše reči?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je moj intervju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To su moje riječi.

SUDIJA MEJ: Dajte molim vas jedan primerak intervju svedoku, biće mu lakše. Molim vas da mu ukažete na mesto koje citirate, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo ovo sam čitao sa druge strane, iz prvog stupca, a evo sada kako izgleda drugi stubac, kako vi dajete objašnjenja supratno ovima koja dajete sada. Pitam ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak da vidimo koji je to pasus sada, još jednom da vidimo koji je to pasus za koji je to traženo od vas da ga komentarišete. Da li ste ga našli, svedoče C-061? "Srpska demokratska stranka je politički uspela da objedinjih srpski narod koji se nalazi u avnojevskim granicama Hrvatske. Srpska demokratska stranka je uspela zato što je jednostavno rečeno da je postojala potreba da je postojala potreba za artikulisanjem srpske nacionalne svest na tom prostoru."

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada ovaj citat ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Artikulisanjem, čini mi se da je bila reč. Nisam baš to našao. Misli se na političku svjest. U političkom smislu. Samo mi molim vas pomozite da je nađem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Zadatak SDS-a je da uspostvi celokupne demokratske odnose unutar srpske nacije." To je bila vaša ambicija, je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Srpska demokratska stranka bila je osnovana na području čitave SFRJ, gde je bio srpski narod, ona je definisan u svom programu kao takva ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da će zastupati interese srpskog interesa i da zaštititi demokratizaciju društva, to je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi koliko se ovo što ovde kažete sada razlikuje od onoga šta za vreme vašeg svedočenja, kažete ovde, ovo je srednji stubac na ovoj drugoj strani "pojavom HDZ-a kao političke volje hrvatskog naroda u Hrvatskoj su uspostavljeni kvazidemokratski odnosi, u koje za jednu naciju je predviđeno više demokratije, odnosno više prava Hrvatima nego Srbima. To se naročito ispoljilo u Saboru koji je takvom političkom akcijom HDZ-a podržan od strane svih hrvatskih nacionalnih stranaka i takozvanog levog bloga pretvoren u Sabor koji će urnavnotežavati politički interes svih građana, nego koji fiksira i forsira nacionalni interes samo jednog hrvatskog naroda'. I onda kaže: "Takvom političkom akcijom kroz", u zagradi, "zaista, hrvatski Sabor vršena je nacionalna tortura jednog naroda nad drugim, tako da je srpski narod morao da pronade nove političke instrumente radi zaštite svoje ravnopravnosti. Taj instrument je pronađen u instituciji Srpskog nacionalnog veća, a pre toga spskog Sabor".

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pa ja sam o tome već rekao da smo definisali srpski Sabor u Srbu kao drugi deo Sabora Republike Hrvatske. Takođe, da smo definisali ovu politiku HDZ-a i većine hrvatskih stranaka u hrvatskom Saboru kao kroatocentrizam i nacionalizam. To je bila definicija ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vaša definicija da je vršena "nacionalna tortura jednog naroda na drugim"?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je moj izraz u to vreme i ja sam to smatrao da je to takozvani kroatocentrizam i hegemonija kroz institucije, znali kroz hrvatski Sabor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li je onda to znači ovi vaši stavovi nisu, kako bih rekao diktirani iz Beograda, nego vi sada objašnjavate da ste

to tako tamo videli, tumačili, osećali i na to reagovali, je li to tako ili nije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Što se tiče našeg političkog odnosa prema HDZ većini prema Saboru Hrvatske on je poznat, ja sam o tome govorio, da smo mi vodili veoma žestoku političku borbu sa HDZ-om i strankama većinom u Saboru. A da ste se vi u tu političku borbu mješali provocirajući incidente i zaoštravajući tu političku borbu i dovodeći je do oružanog sukoba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači niste vi sa svim onim što smo maločas razgovarali pravili te incidente sa vašim komandovanjem i tako dalje, nego je neko drugi to pravio ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na kraju ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Od 1990. godine i nadalje događaji i činjenice ima saznanja o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete dalje u ovom desnom pasusu, na istoj strani u sredini. "Prema tome, Srpska Autonomna Krajina nije plod ničije i nikakvog hira, a najmanje pridučive hajdučije", hajdučije pod navodnicama, "pre bismo mogli da govorimo o jednom logičnom kontinuitetu". A onda na dnu kažete: "Ali mi nemamo ništa protiv da Hrvati vode svoju nacionalnu akciju, pa čak nemamo ništa protiv ni njihovoj nezavisnosti, ali na Hrvatskom etničkom prostoru". Je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam to tako mislio i vi ste me uvjerali da je to i stvarno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sma vas ubedio? Kada je ovo 18. januar 1991. godine. Ja sam vas ubedio?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Poslali ste Borisava Jovića, zatim sam imao sastanke sa vama u 1990. godini, kasnije ste govorili da je to legitimno naše pravo i ubeđivali da će se narod zaštititi, to je naše pravo. Znači u tom smislu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Citirao sam vam principe Predsedništva SFRJ, koje je Predsedništvo utvrdilo u punom sastavu uz prisustvo svih rukovodećih ljudi iz Jugoslavije ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja da kažem da postoji, vrlo često razlika između onoga šta ste vi javno govorili i ono šta ste stvarno radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi to znate, znači?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam ovde govorio o činjenicama i mojim saznanjima u vezi toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uglavnom ispitivanju u vezi sa ovim intervjuom vi ste objasnili kako je novinar koji se zove Grubač na vas uticao da na ovakav način izlažete svoje gledište?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Kada sam govorio o Grubaču ne samo povodom ovog članka, nego i o tome da Grubača znam desetak godina i da je na mene imao uticaj posebno u proleće 1991. godine zahtevajući da napadnem Vuka Draškovića u izjavama, po vašem zahtevu da vi to tražite, da napišem pismo podrške vama kontra miting SPS-a za vreme martovskih demonstracija. U tom smislu govorio sam o uticaju Grubača na mene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro je li sam ja od vas tražio neku podršku?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: On je rekao da ste vi tražili u aprilu mesecu da napadnem Vuka Draškovića, njega posebno i da napišem pismo učesnicima mitinga na Ušću povodom demonstracija 9. marta 1991. godine. A na miting me zvao vaš saradnik Matković, Dušan Matković.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro kako sam ja mogao da preko Grubača nešto od vas tražim, kada ja Grubača nisam ni poznavao tada? Pa i kasnije možda sam ga sreo jednom ili dvaput u životu ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: On je rekao sledeće. Prvo znam bio je blizak sa Snežanom Aleksić koja je bila vrlo bliska vama porodično i član najbližeg rukovodstvu stranke vaše supruge. Takođe Grubač je bio blizak sa Goranom, oni su dolazili kod Gorana, vašeg šefa kabineta. S njim su vodili razgovore.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ako kažete da je blizak stranci moje supruge vi govorite o Jugoslovenskoj levljici, je li tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Kasnije, rekao sam Snežana Aleksić je bila član rukovodstva Jugoslovenske levljice. U to vrijeme on mi je rekao da je ona vrlo bliska sa vama privatno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi molim vas ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: I ona je bila u zgradi Centralnog komiteta, kada je on tražio od mene da napišem svoj govor za miting na Ušću i on

je... Ja sam mu telefonom izdiktirao taj govor. On je taj govor dao Snežani Aleksić i ona ga je prosledila dalje, to mi je on objasnio precizno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas pošto je nesporno da je ovaj intervju dat 18. januara 1991. godine. Da li znate možda da je Jugoslovenska levica osnovana 1994. godine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da kasnije ja sam rekao. Snežana Aleksić je kasnije bila član Jugoslovenske levice ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: A u to vrijeme bila sa vama blisko porodično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Samo da ustanovimo ovu činjenicu ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ona je dala i vaš kućni telefon, preko nje je Grubač je dobio njen kućni telefon.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam ko je dao moje kućne telefone, neću da ulazim sada u to i to nije predlog ovog mog ispitivanja. Da li je neko nekome dao moj kućni telefon, negao sam želeo da konstatujem da je Jugoslovenska levica osnovana 1994. godine, a ne 1991. godine.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sma rekao da je Snežana Aleksić bila član rukovodstva JUL-a kasnije, posle ovih događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. A recite mi da li je tačno da ste nakon što ste smenjeni na sednici Skupštine Srpske Krajne održane u Glini odmah posle toga smenili sa funkcije u SDS-u Ljubicu Šolaju i vi preuzelu ukupno rukovođenje SDS-om Krajne. Posle čega je inače Ljubica Šolaja pristupila Srpskoj radikalnoj stranci.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Prvo ja sam na "Televiziji Beograd" čuo da sam smjenjen u Glini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa televizija je ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Drugo, Ljubica Šolaja je smenjena od članova Predseništva gde sam i ja učestvovao, čini mi se da je to bilo krajem aprila. Bila su dva događaja koja su tome prijetodila. Jedan je bio inicijativa Ljubice Šolaje i Čubрила da se osnuje srpska vojska na Kosovu, ali nije ona zbog

toga smenjena, već je kasnije zato što je podržavala Ždravka Zečevića, koji je bio naš politički protivnik i zbog toga su većina članova Glavnog odbora SDS-a smenila. Znači to je regionalni odbor Srpske demokratske stranke za Krajinu i nakon njene smene ja sma postao predsjednik regionalnog odbora Srpske demokratske stranke za Krajinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: A ona je nakon toga otišla u Srpsku radikalnu stranku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači Ljubica Šolaja smenjena, a vi postali na njeno mesto predsednik, a to nije vaše delo nego je to delo rukovodstva SDS-a, a vi ste tu bili nekakav objekat ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne, ja sam bio subjekat. Ne bi mogla da bude smenjena samo sa mojom voljom, nego sa voljom odbora. Nisam mogao da je sam smjenim, ni sam sebe da postavim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, dobro. Gospodine Mej, mislim pošto želim da postavim još neka pitanja vezana za javnu sednicu. Da li bi mogli da pređemo na javnu sednicu? Pa bih želeo svedoka da pitam da li je nešto tačno.

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mi smo dok smo bili na otvorenoj sednici, razgovarali o nekim stvarima iz pisma penzionisanog pukovnika Iliju Đujića, pa želim da vam postavim samo jedno pitanje, da li je tačno ovo što ću pročitati da on dalje piše u pismu? Konstatovali smo kako je postavljen, odnosno šta je napisao kako je postavljen, a onda kaže: "Ovu dužnost obavljam od 1. oktobra 1991. godine", znači dužnost komandanta Teritorijalne odbrane, "do 25. novembra 1991. godine. Sa ove dužnosti smenjen sam 25. novembra 1991. godine odlukom predsednika Vlade SAO Krajine Milana Babića". Je li to tačno?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: General Ilija Đujić, koliko je meni poznato, podnio je ostavku. Ta je ostavka uvažena i dobio je odgovarajuće, odgovarajuću odluku u odgovarajućoj formi, znači.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ne odgovarate direktno na moje pitanje, ali razumem, razumem odgovor. Ali mi sad odgovorite da li je tačan, ovo što on navodi da je razlog za smenu. Razlog za smenu je: "Prvo ...

SUDIJA MEJ: Ne. On nije rekao, svjedok to nije rekao i ne smete pogrešno da predstavljate ono šta svjedok kaže. On je rekao da je taj čovek dao ostavku. Možete da mu iznesete neku tezu o tome zašto je on stvarno dao ostavku, ali ne možete da to krivite zato što se ne slaže sa vama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Gospodine Mej, ja ne tvrdim nešto već čitam izjavu čoveka o kome se radi, a pitam da li je tačno ovo što piše.

SUDIJA MEJ: Ne dobijamo prevod. Da, možete da iznesete svjedoku to šta želite, ali nemojte pogrešno da predstavljate ono šta je on rekao, da tvrdite da je ostavka otpuštanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro gospodine Mej, ja samo citiram izjavu generala Đujića i pitam svjedoka je li tačno jer razlozi, evo on kaže nije smenjen nego podneo ostavku, eto da kažem. On kaže da je smenjen, ali svjedok kaže da nije smenjen nego je podneo ostavku. A da li su razlozi za koje on kaže da su razlozi za smenu tačni? Ima dva koja je on ovde nabrojao. "Prvi, što se Babić nije složio sa mnom i stavom Generalštaba JNA da se manevarske jedinice Teritorijalne odbrane prepotčine komandama JNA na ovom području." To je broj jedan. "Drugo šta je Babić tražio od mene da Teritorijalna odbrana samostalno napada i zauzme Skradin sa čim se ja nisam složio, pored ostalog i zbog toga što u Skradinu živi većinsko hrvatsko stanovništvo." Da li je tačno ovo šta je napisao general Ilija Đujić?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: On je podnio ostavku i rekao je zbog bolesti, koliko se ja sećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, ja sam vam pročitao ono što je on napisao da su bili razlozi pa...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To nije tačno.

SUDIJA MEJ: Dajte svjedoku da odgovori na ovo, ali idemo prvo u privatnu sednicu.

(privatna sednica, odlukom Pretresnog veća otvorena za javnost)

sekretar: Sad smo na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: Gospodine C-061, da li možete da odgovorite na ovu tvrdnju o razlozima za ostavku generala Đujića?

SVEDOK C-061: Moja saznanja su sledeća, ali ne u vezi ostavke već u vezi problema o prepotčinjavanja jedinica Teritorijane odbrane. Naime, posle stupanja na dužnost generala Đujića početkom oktobra 1991. godine on je inicirao sastanak sa generalom Vukovićem i samnom koji je održan u Benkovcu i tražio je da se razriješi taj odnos, odnosno da se jedinice, da Glavni štab Teritorijane odbrane SAO Krajine bude nadređena komanda i za jedinice Teritorijane odbrane na terenu. Međutim, to nije bilo tako, već je pretpostavljena komanda za Teritorijanu odbranu na terenu bile su komande JNA i general Vuković je rekao da to nije njegova stvar i da on nije na to nadležan već da se ide u Generalštab da se to razreši. I to je bila jedna od tema o kojoj sam ja razgovarao sa generalom Adžić i general Adžić je rekao: "Neće biti promene", ostaće kako je bile da jedinice Teritorijane odbrane budu pod komandom JNA. To je jedini slučaj o kojim povodom sam ja sa Đujićem razgovarao, to je bilo oko 10. oktobra 1991. godine. Nisam nikada niti pominjao generalu Đujiću u to vreme, dok je on bio tamo da se zauzima Skradin. Ja znam za operaciju koja je trebala da bude zauzima Skradina, a to je bilo 1993. godine, da je bio plan da je Srpske Vojska Republike Srpske Krajne zauzme Skradin. Znači ovo što Đujić tvrdi da sam ja rekao Đujiću da zauzme Skradin u to vrijeme to nije tačno, a tačno je da je Đujić dao ostavku zbog bolesti. Mislim da nije to bilo u odluci naredbe o razriješenju Đujića je pominjano to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da budemo na zatvorenoj sednici, gospodine Mej, ali samo da razjasnimo znači. Nije tačno da je prvi razlog bio što ste vi odbili da se Teritorijalna odbrana počini JNA i što

ste insistirali da ona bude pod vašom komandom, a ne pod JNA, što je inače bilo u skladu sa propisima Jugoslavije da bude pod JNA.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Moja zamisao je bila da ona bude prvo konstituisana kao autonomna vojna formacija koja bi se, znači koja bi mogla da nastavi ovu saradnju sa jedinicima JNA, nije mogla iz dva razloga. Prvo iz principa starješinstva i subordinacije u oružanim snagama SFRJ, nisu mogle postojati dve paralelne armije. I drugo što vi niste dozvoljavali nikakvu autonomnu vlast u Krajini u odnosu na vašu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ovde on govori o potpuno suprotnoj stvari. Da vi niste dozvolili da Teritorijalna odbrana Krajine bude počinjena JNA?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nisam mogao ja dozvoliti, jer nije bilo moguće da ja ne dozvolim znači. Ja sam vodio po mojoj političkoj zamisli kao je to trebalo da bude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro i ovo nije tačno oko Skradina i vaših sukoba o napadu. Dobro, verovatno će general Đujić o tome moći da svedoči. Možemo li da nastavimo na otvorenoj sednici, gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: Pre nego što napustimo ovu temu ukazano nam je na dokazni predmet 352, tabulator 22 kao relevantan dokumnet.

sekretar: Tabulator 72.

SUDIJA MEJ: Izvinjavam se 72, to se odnosi na ostavku.

sekretar: Časni Sude, na otvorenoj sednici smo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li da nastavim gospodine Mej?

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da je, da nije smenjen nego je podneo ostavku. I Hruščov (Nikita Sergejevich Khrushchev) je podneo ostavku, ako se sećamo, zbog poodmaklih godina i narušenog zdravlja, je li tako?

SUDIJA MEJ: Ne, ne, to je vaš komentar. Treba da pogledate dokazni predmet 352, tabulator 72.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda idemo dalje. A da li vam je poznato da je krajem septembra 1990. godine samo u dva dana u Petrinji uhapšeno preko 100 nedužnih Srba koji su bili maltretirani, a posle čega se oko 400 žena i dece srpske nacionalnosti iz straha sakrilo u kasarne Petrinjskog garnizona?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Te podatke o hapšenju i sklanjanju Srba iz Petrinje u garnizon u Petrinji početkom oktobra 1990. godine saopštila mi je gospođa Milena Tanjga za vrijeme sastanka sa predstavnicima, za vreme sastanka dok je delegacija iz Hrvatske i savezne vlade boravila u Kninu. I gospođa Tanjga je tražila, odnosno insistirala da predstavnici SAO Krajine koji su učestvovali, pardon, opštine Knin koji su učestvovali u tim pregovorima ne nastave te pregovore dok, kako je rekla, dok se ne puste taoci, tako je ona zvala te uhapšene Srbe u Petrinji, što je od strane predsednika Opštine Knin i saopšteno, i hrvatskoj delegaciji i saveznoj delegaciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto uvodite sad gospođu Milenu Tanjgu, samo mi recite ko je ona? Šta je radila, kakvu je funkciju imala u to vreme? Je li ona bila isto član vaše vlade ili šta je?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: 1990. godine gospođa Milena Tanjga bila je novinar, dopisnik "Nove Makedonije" iz Zagreba. Onda je prešla u Knin. Ona je supruga pukovnika Radeta Tanjge, kasnije ministra odbrane Republike Srpske Krajine i bila je dobar, oni su bili dobri prijatelji sa Borom Mikelićem i Slobodanom Tarbukom u Petrinji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kad govorimo, dakle, o tom hapšenju 100 nedužnih Srba u Petrinji i bežanju ovih nekoliko stotina žena i dece koji se sklanjaju u garnizon, da li ste svesni da je ova akcija hrvatskih snaga unela pravu paniku među srpske civile na tom području koji su zato krenuli u zbegove?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Detalje ne znam, ali znam da je, znači ne samo na području Petrinje već i oko Dvora na Uni, Gline, znači na tom prostoru je bilo sukoba srpskog stanovništva, naoružanih Srba sa hrvatskom policijom. Ko je naoružavao te Srbe, ja tačno ne znam, ali tačno, bilo je i sukoba i velike pometnje i demonstracija i tog sklanjanja u petrinjski garnizon, koliko ja znam iz tog vremena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ko je naoružavao, pa da li vam je upravo ta činjenica poznata, jer je to onda bilo opšte poznato i mnogi su o tome govorili, da Srbi sa tog područja u to vreme nisu imali nikakvo naoružanje izuzev nekoliko lovačkih pušaka i registrovanih, onih pištolja sa dozvolom?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam u martu mjesecu u vašem kabinetu čuo od ministra u ostavci Radmila Bogdanovića, ministra unutrašnjih poslova da je on već poslao, znači pre marta 1991. godine, 500 komada oružja na Baniju. Kad tačno je poslao, ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To niste mogli da čujete od Radmila Bogdanovića, ali to ćemo moći da, da razjasnimo odakle vam uopšte takve ideje. Ali pošto govorimo o tom hapšenju i sklanjanju naroda u kasarnu i tako dalje, na osnovu čega onda tvrdite kako se to dešavalo, da su Martić, srpski DB-e, JNA ili mediji beogradski imali bilo kakve veze sa ovim događajima? Dakle, bilo ko osim ljudi na tim prostorima, osim aktivista SDS-a koji su postavljeni na ta rukovodeća mesta onako kako smo, kako smo nastojali da razjasnimo u onom zatvorenom delu.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: O događajima i incidentima u 1990. godini, posebno u oktobru mjesecu 1990. godine ja sam rekao precizno svoja saznanja, ono što sam znao na području Knina, odnosno sjeverne Dalmacije i Like. O događajima u to vrijeme na Baniji znam toliko koliko sam sad iznio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da je upravo ove događaje na području Banije i Petrinje prijavio Saveznoj vladi i Saveznom ministarstvu unutrašnjih poslova i Predsedništvu SFRJ upravo Borislav Mikelić, tada predsednik Socijalističke partije Hrvatske koja je bila jugoslovenske orijentacije?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja znam, ne znam tačno šta je on saopštio, ali znam da je Borislav Mikelić u to vreme držao miting u Banskom Grabovcu na Baniji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je povodom ovih događaja na područje Petrinje i Banije došla specijalna delegacija Vlade Jugoslavije na čelu sa potpredsednikom Vlade Aleksandrom Mitrovićem?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ta delegacija je obišla sve srpske opštine i opštine na kojima su bili incidenti na prostoru Banije i sjeverne Dalmacije. Znači, negde oko 6. oktobra 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kasnije je na to područje došao i Vasil Tupurkovski, član Predsedništva SFRJ koji je u Predsedništvu bio predstavnik Makedonije.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da li je bio Vasil Tupurkovski na području Banije ne znam, a znam da je bio u Kninu i razgovarao i sa predsjednikom opštine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je on delovao takođe da se situacija smiri? Kakav je bio njegov stav?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: On je takođe delovao da se situacija smiri, ali od strane predsjednika opštine Knin njemu je saopšteno da predsjednik Opštine Knin nema uticaja na oružane incidente koji su se u to vreme dešavali oko Knina i ne može ih kontrolisati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li ste vi nešto uradili za smirivanje situacije na Baniji, da li ste se pojavili na tom području? Da li ste tada održali neki od ovih nikom poznatih govora o miru?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja u to vrijeme nisam odlazio lično na Baniju. Ja sam bio na, ne, nisam bio u to vrijeme na Baniji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi da li želite da tvrdite da su nekakvi predstavnici iz Beograda širili strah na području Banije i Korduna?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ono što znam o događajima na području Banije i Korduna, ja sam rekao. Ono što znam o uticaju Beograda, vas, Jovice Stanišića u to vrijeme, medija iz Beograda, to sam već govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste nekoliko puta pomenuli činjenice šta su objavljivali mediji iz Beograda, između ostalog o sednici Skupštine Krajine koju smo pominjali, o događajima koji su se stvarno desili. Da li vi imate neke primere da su mediji iz Beograda izmišljali događaje, govorim događaje o kojima su pisali, pogotovo o stradanju stanovništva tamo? Jesu izmišljali, je li imate neki primer neke izmišljotine koja je objavljena pa da se zabavimo i njom?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Mediji iz Beograda su preuveličavali događaje, posebno oko Pakraca. Ja sam već i pominjao ovde pred ovim Sudom ime Save Bosanca i još nekih ljudi da su poginuli u Pakracu početkom marta 1991. godine. Međutim, kasnije se ispostavilo da to nije tačno. Beogradski

mediji su naročito, stalno su u feljtonima asocijali na događaje iz Drugog svjetskog rata i doveli u vezu hrvatsku vlast sa zločinom ustaša koji su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro malopre smo citirali neke, neke stvari koje ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Dozvolite mi da odgovorim. Dozvolite mi da odgovorim. Vi ste preko paralelne strukture proizveli incidente i onda je to izazvalo reakcije i strah stanovništva na tom području, srpskog stanovništva i intervenciju, pojačanu intervenciju hrvatske policije. I to je išlo u jednu spiralu, uzlaznu spiralu netrpeljivosti, nasilja i na kraju rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je 15. februara još 1990. godine fizičkom silom pripadnika MUP-a sprečeno održavanje mitinga Srba u Karlovcu protiv ustaštva i za Jugoslaviju? Tada SDS nije bio ni formiran.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Čuo sam od ljudi koji su organizovali taj miting u Karlovcu da im nije dozvoljeno da ga organizuju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kakve veze ima Beograd s tim?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja o tom, o tim događajima nisam znao detalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je 4. marta 1990. godine, dakle 4. marta održan miting, veliki miting na Petrovoj Gori? Između ostalog, govorila je Milka Kufrin, poznati antifašista i Hrvatica po nacionalnosti, hrvatski političar iz tog vremena.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Poznato mi je. Poznato mi je, bio sam učesnik na tom mitingu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dakle, odakle takva reakcija na povampirenje ustaštva, na povampirenje aveti iz Drugog svjetskog rata još u martu 1990. godine? Odakle taj miting na Petrovoj Gori? Jesu to proizveli mediji iz Srbije i paralelne strukture koje ste vi izmislili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To što ste sad rekli bila je kvalifikacija medija iz Srbije na događaj, opšti Sabor Hrvatske demokratske zajednice u Zagrebu koji je održan u hali "Lisinski".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vam je poznato da je 17. marta 1990. godine u Topuskom grupa intelektualaca samostalno osnovala

Srpsko kulturno društvo "Sava Mrkalj" i pokrenula prvi časopis na ćirilici nakon 30 godina?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znam za to. Ne nakon 30 godina, prije toga izlazila je i "Prosvjeta", časopis Srpskog kulturnog društva "Prosvjeta" iz Zagreba, izlazila je prije toga, znači do oko 1971. godine. Znači, da li je to bilo 30 godina, ako je tačno, ako je da, 1971. godine je prestala da izlazi "Prosvjeta" na ćirilici, ako je prošlo 30 godina od tada ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: 20 godina je prošlo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, 20.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 20, a što je prestala da izlazi "Prosveta" na ćirilici 1971. godine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Zato što je zamrznut rad Srpskog kulturnog društva "Prosvjeta" u Zagrebu nakon događaja iz 1971. godine, znači sukoba, kada je Matica hrvatska, književno udruženje postalo politička organizacija, a Srpsko kulturno društvo "Prosvjeta" takođe politička organizacija. Došlo je do reakcije vlasti i prema Matici hrvatskoj i prema Srpskom kulturnom društvu "Prosvjeta".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da ostavimo sad to po strani. Da li vam je poznato da je 1990. godine na području opštine Slunja živelo oko 400 registrovanih ustaša i da su nakon kratkog kursa dobili oružje i uniforme Zbora narodne garde?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: O ustašama nemam precizne podatke. Ne znam ni za taj slučaj iz Slunja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o tome?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Konkretno o tih 100 ustaša iz Slunja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da su u mešovitim sredinama gde do tada nisu postojale, kao na primer Cetingrad, Rakovica, Vaganac i drugi, osnovane takozvane postaje Zbora narodne garde

u čijim su redovima uglavnom bili kriminalci, besposličari i upravo takvi elementi, ustaše i slični?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da su pripadnici Zbora narodne garde Hrvatske kao oružane formacije Republike Hrvatske bile u Slunju i Cetingradu 1991. godine, u novembru 1991. godine to znam, to su mi pričali ljudi sa Korduna. I protiv tih formacija, ali i protiv stanovništva Hrvatske na tom području Čedo Bulat je izvršio intervenciju i zauzeo Slunj. Kasnije znam da su bile borbe i oko Cetingrada i da je to područje zaposednuto i na njemu više nije bilo niti Zbora narodne garde i ostalo je vrlo malo Hrvata stanovnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li su se Srbi sa Korduna organizovali, s obzirom na ove događaje, da odbrane gole živote ili su tako izmislili neke probleme i opasnosti koje su im pretile?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Srbi su se organizovali da zaštite svoja područja na način kako sam ja to već govorio i na način ko ih je sve organizovao da to čine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vam je poznato da su, upravo kada su osnovane ove takozvane postaje po ovim mešovitim mestima koja sam nabrojao, da su onda Srbi sa lovačkim oružjem iz straha da im se ne ponovi 1941. godina kada je nekoliko hiljada ljudi pobijeno od ustaša kod svojih kuća, organizovali seoske straže uz zahtev da ovi tipovi ne ulaze u srpska sela?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja znam da je lovačko oružje, posebno lovački karabini proizvedeni u fabrici "Zastava" u Kragujevcu bilo prodavano preko firme "Loris" iz Beograda. Bilo je prodavano na području sjeverne Dalmacije i Like 1990. godine i da su ljudi kupovali te puške. Šta je bilo, na koji način su kupovali lovačko oružje tu, na tom području oko Slunja, ja tačno ne znam u 1990. godini. Ali znam u 1991. godini, znači od avgusta meseca imam podatke da je na to područje isporučivano oružje preko Jovice Stanišića, DB-a, odnosno iz Srbije preko Bosanskog Novog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vam je to rekao?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Mile Grbić iz Bosanskog Novog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vrlo dobro. A da li vam je poznato da tada na Kordunu nije čak bio ni organizovan neki ogranak SDS-a već

su Srbi uglavnom glasali za SDP kao i Samostalnu jugoslovensku demokratsku stranku?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To su događaji iz 1990. godine, iz aprila i maja 1990. godine. Srpska demokratska stranka imala je slabu organizaciju na Kordunu i tamo je bila organizovana još Jugoslovenska samostalna demokratska stranka koju je vodio Mile Dakić, i tamo je bila organizovana još i Savez komunista Hrvatske, Stranka demokratskih promjena. Oni su imali najviše izbornog uspeha na izborima koji su bili u Hrvatskoj u aprilu i maju 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kada govorimo o ovim strahovima na Kordunu i formiranju ovih jedinica Zbora narodne garde po ovim mešovitim sredinama, da li su možda i te straže seoske koje su organizovane, možda pod nekakvim uticajem iz Beograda organizovane?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Prvo, Zbor narodne garde je Hrvatska počela da stvara u 1991. godini, on je negde, ne znam tačno od kada, maja, juna formiran kao vojska Republike Hrvatske u sklopu valjda Ministarstva odbrane, ne znam tačno. Seoske straže su, znam, Srbi držali za vreme i pred organizovanje referenduma o srpskoj autonomiji u 1990. godini, znači julu i avgustu 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je li tu učestvovao neko iz Beograda možda?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: U organizovanju seoskih straža prije 11. avgusta ja ne znam da li je učestvovao neko iz Beograda, ali Beograd je učestvovao vrlo aktivno od 12. od 11. i 12. avgusta ohrabrujući Srbe, predstavnike Srba iz Hrvatske da istraju na svojim političkim zahtevima uz obećanje da će Jugoslovenska narodna armija zaštititi tu njihovu političku borbu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro. Molim vas, recite mi, pošto ponavljate stalno jednu istu tu rečenicu, ne morate da je ponavljate svaki put i uz svako pitanje, odnosno uz svaki odgovor, recite mi da li vam je poznato da su na inicijativu, evo podrazumevaćemo da ste rekli uz svaki odgovor to što sad ponavljate, da li vam je poznato da su na inicijativu muslimansko-bošnjačke organizacije iz Velike Kladaše, u pitanju je ...

SUDIJA MEJ: O čemu vi to govorite, gospodine Miloševiću? Za šta kritikujete svedoka za ponavljanje? Ili vi jednostavno ne odobravate njegov iskaz?

Da li je to problem? U ovom zadnjem odgovoru ja ne vidim nikakvo ponavljanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, on stalno ponavlja, za sve ima da kaže da je to nekakva paralelna struktura koju je on izmislio, čak i kad to nema nikakve veze sa pitanjem i jednostavno ima jedan pasaž, kako bih rekao ...

SUDIJA MEJ: Moram da vas prekinem pre nego što nastavite. Vi ste ga pitali da li je neko iz Beograda možda u tome učestvovao i njegov odgovor je bio da on ne zna da li je neko učestvovao, ali da je postojala aktivna uloga Beograda od 11, odnosno 12. avgusta, ohrabrivanje Srba, predstavnika Srba u Hrvatskoj da izdrže u odnosu na svoje političke zahteve obećanjima da će ih Jugoslavenska narodna armija zaštititi u njihovoj političkoj borbi. Eto, to je bio manje-više odgovor svedoka. Meni se čini da je pogrešno to što ga vi kritikujete zbog ponavljanja. Molim vas da se ograničite na vaša pitanja i onda ćemo brže da napredujemo, imaćete više vremena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, kroz brojna pitanja mi smo utvrdili poziciju Jugoslovenske narodne armije koja je razdvajala sukobljene strane i nastojala da smiri situaciju.

SUDIJA MEJ: To vi tako kažete, gospodine Miloševiću. U dogledno vreme, kada za to dođe vreme, mi ćemo da čujemo vaše argumente i vaše dokaze i onda ćemo da odlučimo. Ali vi sada ovde iznosite čitav niz komentara na iskaz svedoka, vrlo često ga izokrećete i to nam neće ni malo pomoći. Imate dva sata i 40 minuta još na raspolaganju pa, molim vas, krenite dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ću vas zamoliti da vi proverite to vreme i uporedite, jer je trajanje glavnog ispitivanja bilo nešto duže nego što ste ga vi procenili, ali vi imate te podatke pa ih možete proveriti. Dakle, pitam da li vam je poznato da su na inicijativu muslimansko-bošnjačke organizacije iz Velike Kladuše, u pitanju je Sead Kajtezović i Srpska demokratska stranka iz Vojnića i Slunja, to je Mile Bosnić, zbog opasnosti izbijanja sukoba održavani razgovori političkih rukovodstava stranaka kojima se priključuju posle i SDA i HDZ sa područja opština Slunj, Velika Kladuša, Vojnić i Vrginmost? Da li znate za te napore i međusobnu saradnju raznih stranaka uključujući i SDS i HDZ i SDA, i bošnjačko-muslimansku organizaciju iz Velike Kla-

duše i ostale koje sam sad nabrojao iz opština Slunj, Velika Kladuša, Vojnić, Vrginmost sa ciljem da se održi mir na tom području?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam kasnijih godina, ne znam, od nekud čuo da je bilo takvih nekih razgovora, a detalje ja ne znam. Znam da je Mile Bosnić ranije radio u Velikoj Kladuši u kombinatu i u rukovodstvu sa Fikretom Abdićem. On je bio, odnosno bio je član rukovodstva "Agrokomerca" iz Velike Kladuše sa Fikretom Abdićem i znam da je poznao i Fikreta Abdića, odnosno bio je u njegovom Upravom odboru njegove fabrike i da je znao neke ljude tamo, to mi je pričao kasnije. A da li je on učestvovao u tim pregovorima sa muslimansko-bošnjačkom organizacijom i ne znam ko se sve tu nabrojao, ja to ne znam. To mi Bosnić o tome nije govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li znate da su ti pregovori, u stvari međusobni njihovi kontakti čija je svrha bila da ne dođe ni do kakvih poremećaja i sukoba prekinuti aktivnostima hrvatske policije, kad su isprebijani upravo oni koji su učestvovali u tome: Momir Lazić, Lazo Dragičević, Veljko Krmar, Mile Bosnić i još dva sveštenika srpske pravoslavne crkve?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Meni nije poznato kakvo su učešće imali Mile Bosnić, Lazo Dragičević, Momir Lazić i sveštenici u vezi razgovora sa strankama, sa ljudima iz Cazinske krajine, ali mi je poznato da su za vrijeme događaja na Plitvicama, znači 31. marta 1991. godine, ta trojica ljudi pošli iz pravca Karlovca, odnosno Vojnića na Plitvice preko Slunja i da su tamo bili uhapšeni od strane hrvatske policije i zatvoreni i da su bili fizički maltretirani i premešteni u zatvor u Karlovcu. Bili su tučeni u Slunju, a onda su premješteni u zatvor u Karlovcu i tamo se prema njima postupalo blaže i poslije toga su pušteni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tukli ih i cipelama, i kundacima i tako dalje, i čestitali im Uskrs.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Da, vrlo su, vrlo su stradali u tome, nisam se čudio nakon priča Bosnića i Lazića o tome šta su im radili, čudio sam se kako je Bosnić izdržao, znači nakon te njegove priče, on je slab i mršav čovjek jako. Lazić je krupniji i izdržljiviji, pa sam se čak šalio da je Laziću bilo lakše podneti batine jer je bio deblji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li je tačno da Srbi do tada nisu napravili ni jedan incident, sve do tada, dok ovi ljudi nisu na ovakav način tučeni i maltretirani i ovo što ste sada i vi eto izuzetno potvrdili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To su bili događaji 31. marta 1991. godine, a bilo je puno događaja pre toga o kojima sam ja već govorio. Ne znam na šta sad konkretno mislite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da nisu napravili bili ni jedan incident do tada, govorim o ovim, o ovim opštinama Slunj, Velika Kladuša, Vojnić, Vrginmost, gde su ove sve stranke, muslimanske, hrvatske, srpske, svi zajedno nastojali da održe stabilnu situaciju, mir, toleranciju, dakle, da se ništa ne dogodi.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To je vrlo komplikovano pitanje. Sad ja zaista ne znam šta vi konkretno pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitao sam da li je tačno da Srbi do tada nisu nikakve incidente tu pravili?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam govorio o incidentima iz 1990. godine, o događajima početkom 1991. godine, ne znam šta sad, na koji incident mislite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja ne govorim sad o Kninu i Plitvicama nego govorim o Slunju, Velikoj Kladuši, Vojniću, Vrginmostu, znači o tom području o kome sam govorio.

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Što se tiče Vojnića i Vrginmosta, ja se ne sećam da je bilo nekih posebnih incidenata. Naime, predsjednik opštine Vojnić Miloš Vučković je vodio jednu, da kažem, taktičku politiku. On je priznao i bio član čak i Skupštine SAO Krajine, a istovremeno policija u Vojniću je primala plate od MUP-a Hrvatske. Znači, on je balansirao tu jednu dobru politiku, do određenog vremena, znači do plitvičkih događaja, a onda je energično protestovao i čak je on pisao pismo, protestno pismo o slučaju Bosnić, Lazić, Dragičević i svještenik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, da li vam je poznato da je upravo stradao i pregovarač ispred HDZ-a, dakle, Hrvat i član vladajuće Hrvatske demokratske stranke koga su prebili na sednici skupštine u Slunju i da je posle toga morao da napusti Slunj?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: To ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da tada kreće hajka na Srbe koji beže iz Slunja i da tada padaju prve žrtve, evo pomenuću

vam Janka Jerkovića iz Vaganca koga su proboli kocem, Čedo Biga iz Grabovca, zatim Kotur, zatim iz autobusa Nikšića kod Slunja dvojicu mladića Slobodana Devića i Popovića, ubijaju ih na licu mesta i bacaju u smeće, Ninu Vidojeviću gase cigare po telu. Da li vam je poznato da kreće hajka prvo izazvana tim prebijanjima, a onda represalijama prema ljudima, i Srbima i Hrvatima koji su učestvovali u tim razgovorima u interesu mirne situacije i to sve od strane hrvatske policije? Je li tam to poznato?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Rekao sam vam da ne znam za te razgovore, nisu mi poznati detalji tih razgovora niti ko je u njima učestvovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro onda, da li su civili koji su uzeli sad oružje da brane svoje kuće i formirali tu Srpsku vojsku Krajine došli iz Beograda kao okupatori i tvorci Velike Srbije ili iz krajiških sela, bez obzira iz kojih?

SVEDOK C-061 - ODGOVOR: O čemu sada govorite? Da li o pregovorima sa Muslimanima, da li o događajima iz 1990. i 1991. godine? Na šta konkretno mislite, u vezi Slunja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa govorim, gospodine Kroatija 61, o jednom opštem teroru koji je vladao na tim prostorima pa vas pitam, pošto smo prešli jedan niz primera, da li su civili koji su uzeli oružje da brane svoje kuće i posle toga organizovali srpsku vojsku Krajine došli iz Beograda kao okupatori ili su došli iz krajiških sela da se brane?

SUDIJA MEJ: Evo sad je iznesen čitav niz tvrdnji. Prva je da je vladao teror. Slažete li se s tim ili ne?

SVEDOK C-061: U oktobru mjesecu incidenti koji su proizvođeni i koji su se dešavali tumačeni su kao teror hrvatske vlasti u medijima, a šta je konkretno bilo u oktobru mjesecu 1990. godine ja sam već objašnjavao. I sad je tu bilo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak.

SVEDOK C-061: Bila je srpska vojska, pa Srpska vojska Krajine je formirana institucionalno u maju 1992. godine. Ja sad, na ovo je vrlo teško sad odgo-

voriti, časni Sude. Jer događaji iz 1990. godine i incidenti iz 1990. godine, i događaji iz 1991. godine i stvaranje srpske vojske 1992. godine, i ovo, ovaj ja bih zaista želio na ovo pitanje, ali ovo je vrlo, vrlo komplikovano pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja govorim ...

SUDIJA MEJ: U redu. Samo trenutak, samo trenutak. Sledeća tvrdnja koja je iznešena jeste da su civili uzeli oružje kako bi branili sopstvene domove i kasnije da su organizovali Srpsku vojsku Krajine. Slažete li se s time, slažete li se da je do toga došlo, da se to dogodilo?

SVEDOK C-061: U 1990. godini bili su kupovali lovačko oružje, o tome sam već govorio. U 1991. godini oružje je deljeno i organizovane su takozvane dobrovoljačke jedinice od strane DB-a Srbije i o tome sam već govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to sva, je li sve to ta priča ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Srpsku vojsku Republike Srpske Krajine institucionalno je konstituisala Skupština Republike Srpske Krajine 18. maja 1992. godine.

SUDIJA MEJ: I treća teza koja je iznesena je, odnosno treće pitanje je da li su ti ljudi došli iz Beograda kao okupatori ili se radilo o jednom lokalnom pokretu?

SVEDOK C-061: Ja sam govorio, počevši od avgusta 1990. godine, koji su ljudi iz Beograda dolazili, na koji način, sa kojim zadatkom i šta su tamo činili. Znači, konkretno i precizno, od aprila 1991. godine došli su da organizuju paravojsku, srpsku paravojsku u Krajini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, od aprila su došli neki tamo da vam pomažu, je li tako? A šta ste do aprila, šta je bilo do aprila 1991. godine?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pa o tome već danima precizno govorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pošto je precizno, da uzmemo da je precizno pa ćemo ići dalje. Recite mi samo, sasvim, sasvim precizno, ovo je sasvim konkretno pitanje, nije potreban nikakav govor da se objašnjava. Da li je i jedan ministar odbrane, policije, komandant Glavnog štaba bio

bilo ko, ko je rođen van Krajine, za sve vreme, znači ne pitam da li 1991, 1992, 1993, 1994. ili 1995. godine, da li je i jedan od ovih funkcionera bio rođen van Krajine, i jedan jedini?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ministri unutrašnjih poslova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa molim vas odgovorite mi, da li bar jedan?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pa moram da razmislim, to je dug period, puno je ljudi, tu moram sad da se prisjetim svakog pojedinačno. Postavili ste pitanje o velikom broju ljudi, moram da se prisetim svakog pojedinačno. Ministri unutrašnjih poslova u SAO Krajini, u Republici Srpskoj Krajini bili su iz, sa područja Krajine, rođeni na području Krajine. Šta ste rekli, ministri odbrane? Ministar odbrane Tarbuk, Milan Tarbuk iz, ministar od novembra 1991. godine pretpostavljam, nisam siguran da li je rođen na Kordunu ili je poreklom sa Korduna. Ministar odbrane, kako se zvao, u Republici Srpskoj Krajini Hadžičevoj je bio neki admiral, ne znam tačno odakle je, kako se zvao, sad sam zaboravio njegovo ime. Ministar odbrane kasnije Rade Tanjga je bio, mislim da je rođen pored Knina u Očestovu. Ministar Šuput Milan mislim da je rođen na području Like. To su ministri odbrane. Šta ste pitali, za komandante? Za komandante, general Torbica komandant oko maja, ne znam tačno od kada. Ko je bio prije toga komandant korpusa jednog JNA, ne znam ali porijeklom je iz Like, pretpostavljam da je tamo rođen. Komandant Milan Čeleketić, general Čeleketić je porijeklom iz Zapadne Slavonije, ne znam tačno gdje je rođen, znači živio je u Zapadnoj Slavoniji. General Mile Mrkšić je bio rodnom sa Korduna, znači rekao sam već, nisam znao precizno tada u to vrijeme, znači bio je rodnom, da li je rođen ili porijeklom, sa Korduna. Jeste li me još nešto pitali?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, možemo li onda da dobijemo zbiran odgovor na ovo da ni jedan od njih nije rođen van Krajine od svih ovih, pošto ste se sad prisetili svih tih pojedinaca. Je li tako ili nije tako?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam rekao šta znam o njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. E da pređemo sad na vaše tvrdnje u vezi sa Kijevom i borbe 1991. godine. Zbog čega tvrdite da su u borba-ma za Kijevo bili angažovani, bile angažovane jedinice JNA kad ste vi lično u svojoj izjavi, da sad da ne bi zatvarali sednicu neću da citiram tačan datum, list i tako dalje, rekli da nikakve snage iz Jugoslavije nisu učestvovala u borba-

ma za oslobođenje Kijeva, Vrlike i tako dalje, i još druge stvari koje ne želim da pominjem da ne bi išli u zatvorenu sednicu?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam govorio o svojim saznanjima, u kom kontekstu i na koji način, sad mogu da ponovim ovde sva svoja saznanja, o njima sam govorio pred ovim Sudom, a mogu i da ih ponovim ponovo. Znači, u borbama za Kijevo, prema mom saznanju, učestvovao je Kninski korpus Jugoslovenske narodne armije upotrebom artiljerije, pešadije. Učestvovala je posebna brigada kojom je komandovao pukovnik Đukić. A jedinicama je komandovao načelnik štaba general Mladić. U to vreme komandant štaba bio je Špiro Niković. Kakva je bila njegova komandna uloga, pretpostavljam niže u lancu komande, ali on jeste imao komandnu funkciju ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas da ne gubimo vreme ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Znači, govorimo o JNA... Pa šta ste me pitali onda?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da ne gubimo vreme. Ja vas nisam pitao ko je u vreme kad se to dešavalo bio komandant, načelnik štaba, to sve piše u dokumentima. Nego kažite mi, zbog čega tvrdite da su u tim borbama učestvovala jedinice JNA kad ste dali izjavu upravo suprotnu o tome, da to nije tačno i da nisu učestvovala?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam ovde govorio, jedino je moguće da sam napravio nekakav lapsus eventualno grešku u jeziku, a ne u mišljenju. To je nemoguće da kažem da nisu učestvovala. Jedinice JNA su učestvovala, znači Deveti kninski korpus je učestvovao i znam komandante koji su učestvovali u tim borbama, general Mladić i pukovnik Đukić.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak.

SVEDOK C-061: Lično sam vidio jedinice korpusa raspoređene na tom prostoru i vidio sam lično komandante sljedećeg dana nakon što su borbe bile završene kod Kijeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno ...

SUDIJA MEJ: Sačekajte trenutak, izgleda da imamo prigovor.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Ako se ovde navodi da postoji kontradikcija u odnosu na prethodnu izjavu, onda ta izjava treba da se predoči kako bi svedok mogao na nju adekvatno da odgovori. Njemu to mora da se da.

SUDIJA MEJ: Da, čekali smo da dođe vreme za privatnu sednicu jer ne želimo da prelazimo s privatne na javnu sednicu stalno. Gospodine Miloševiću, možete da se pozvete na taj dokument pre nego što prekinemo za danas ili kada se vratimo u petak. Dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Vratću se na dokument na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da se ovo mesto, znači Kijevo, nalazi na 10 ili 11 kilometara istočno od Knina, na komunikaciji Knin - Vrlika - Slunj i da li je marta meseca 1991. godine u Kijevu bilo snaga MUP-a Hrvatske?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne nalazi se na komunikaciji Knin - Vrlika - Slunj već se nalazi na komunikaciji Knin - Vrlika - Sinj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sinj, da. Ja nisam dobro rekao, govorio sam o Slunju. Knin - Vrlika - Sinj, jeste Sinj, tako je. I da li je u Kijevu tog marta meseca bilo snaga MUP-a Hrvatske?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Policijska stanica MUP-a Hrvatske je formirana čini mi se u aprilu mesecu 1991. godine, moguće marta, ne znam tačno. Mislim u martu, možda mart ili april 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Da li su do tada stanovnici Kijeva, pretežno Hrvati, što nije sporno, na bilo koji način bili ugrožavani od strane Srba koji su živeli svuda u okolini? Da ili ne?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da je u Kijevu funkcionisala organizacija HDZ-a i da je to poslužilo vlastima Republike Hrvatske upravo da se po svaku cenu tu provocira nekakav međunacionalni sukob iako Srbi nisu ugrožavali ni na koji način, kao što ste maločas rekli, hrvatske stanovnike Kijeva?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Izborna jedinica Kijevo je imala svog odbornika u Skupštini opštine Knin koji je bio HDZ-ovac, čini mi se da se zvao Mate Maloča, možda sam pogrešio, ali Mate sigurno je bio. Znači, čim su imali odbornika u Skupštini opštine Knin ispred HDZ-a, učestvovali su, HDZ je učestvovala na izborima april-maj 1990. godine za Skupštinu opštine Knin i ja pretpostavljam, znači, iz toga da zaključujem da su imali organizaciju HDZ-a na Kijevu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da u prvoj polovini 1991. godine upravo to, eto tako izolovano selo, rekao bih bez nekog velikog značaja, posećuju članovi Glavnog odbora HDZ-a i vlade, Milas i Šeks i pozivaju meštane Kijeva da se suprotstave vlastima u Kninu u Jugoslovenskoj narodnoj armiji? Je li vam to poznato?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Poznato mi je sledeće, da je u martu mesecu, znači povodom formiranja stanice policije MUP-a Hrvatske Jugoslovenska narodna armija prvi puta izašla na teren, znači u rejon Suvopolja, znači oko Kijeva. I poznato mi je da su, znači nakon toga, u Kijevo dolazili Šeks, ne znam ko je sa njim dolazio helikopterom i tamo su držali govor, davali su podršku stanovnicima Kijeva i policijskoj stanici u Kijevu, i da je na taj helikopter pucano sa srpske strane. I čak su govorili da je bio pogođen, da je krivudao, ali da se izvukao taj helikopter i otišao, čini mi se prema Splitu, nisam siguran gdje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Maločas ste odgovorili da Srbi koji su živeli svuda oko Kijeva ni na koji način nisu ugrožavali Hrvate. A da li je jasno, bar iz ovoga šta smo sad konstatovali, da je vršen pritisak na stanovnike Kijeva da izazovu incidente sa vlastima u Kninu ili sa JNA?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Ja sam govorio prvo da stanovnici Kijeva nisu ugrožavani od okolnih stanovnika Srba, ali jesu ugrožavani bili od strane grupe iz Golubića, znači grupe DB-a i milicije iz Golubića koja je već negdje krajem aprila, ali sigurno od početka maja vršila takozvana, u srpskom izrazu napucavanja. Znači provokacije oružane, pucanja od strane Polače prema Kijevu, prema policijskoj stanici, odnosno prema naselju Kijevo i da je u jednoj od tih akcija i poginuo jedan mještanin Polače, pokojni Vaso Pečer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio meštaniin Polače?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Pokojni Vaso Pečer, oko 2. maja 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li on Srbin?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Rečeno mi je, u to vreme kad je poginuo, govorilo se o tome da je on, da su njega ubili Hrvati iz Kijeva ili policajci hrvatski iz Kijeva. Međutim, ja sam kasnije saznao detaljnije o tom događaju i neprijatno mi je da govorim o pokojniku zbog njegove porodice, rečeno mi je da je on učestvovao u jednoj grupi policajaca iz Golubića koja je vršila napucavanje sa položaja Kozjak, znači sa padina planine Kozjak prema selu Kijevu i da je tako poginuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, ko ga je ubio?

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nije tačno utvrđeno ko ga je ubio. Znači, bilo je napucavanje sa njihove strane prema Kijevu i bilo je odgovor vatreni od Kijeva. Pretpostavlja se znači da je ubijen kao odgovor, vatreni odgovor iz Kijeva, ali nije tačno utvrđeno, znači bilo je špekulacija na koji je način poginuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i sam se ubio. A je li to ono mesto ...

SVEDOK C-061 – ODGOVOR: Nije, ne daj bože da ja kažem da se sam ubio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to to isto mesto Polača koje pominjete gde su ustaše iz Kijeva 1941. godine samo u jednoj noći ubile nekoliko desetina Srba? Je li to ta Polača?

SUDIJA MEJ: Ma nećemo, nećemo sada time da se bavimo jer je, kao prvo, vreme isteklo. Osim toga, ja ne znam kako mogu da bufu relevantni događaji koji su se dogodili pre 50 godina. Za danas ćemo da završimo. Sutra je službeni praznik Ujedinjenih nacija, pa ne možemo da zasedamo, ali ćemo da se vratimo u petak u 9.00.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, po vašoj računici, molio bih da mi kažete precizno koliko mi je vremena ostalo?

SUDIJA MEJ: Dva sata i 15 minuta, a onda će red da bude na gospodina Tapušковиća. Izvolite.

TUŽILAC NAJS: A ako pretpostavimo da će ovo vreme i da se iskoristi, i od strane optuženog i od gospodina Tapuškovića, a gospodin Tapušković mi je rekao da hoće, to će da ograniči vreme za sledećeg svedoka. Kao što Sud zna, ja imam obaveze u petak, može da se dogodi da čak i ne stignemo do idućeg svedoka. Ali ako bude vremena i ako je to vama prihvatljivo, ja ću se pobrinuti da neko od mojih kolega vodi glavno ispitivanje. Ja znam da je to uopšteno prihvatljivo, iako se radi sada o svedoku za kojeg bih ja trebao da budem dostupan tokom unakrsnog ispitivanja, iz očitih razloga.

SUDIJA MEJ: Teško da ćemo mi da stignemo do sledećeg svedoka.

TUŽILAC NAJS: Hvala.

SUDIJA MEJ: Završavamo za danas.

Fond za humanitarno pravo